॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಮತೇ ನಿಗಮಾಂತ ಮಹಾದೇಶಿಕಾಯ ನಮಃ ॥

ಕುಮಾರ ನಯಿನಾರಾಚಾರ್ಯರ್ ಅರುಳಿಚ್ಚೆಯ್ದ

ಪಿಳ್ಳೈಯಂದಾದಿ

ವಿದ್ವಾನ್-ಹ-ಗೋಪಾಲಾಚಾರ್ಯರಿಂದ ರಚಿಸಲಾದ

ತಮಿಳು ಭಾವಾರ್ಥ, ಕನ್ನಡ ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ, ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ತಮಿಳು
ಪಾಶುರದ ಭಾವಾನುವಾದದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶ್ಲೋಕ ಸಹಿತ.

1960

ಶಾರ್ವರಿ – ಜ್ಯೇಷ್ಠ

ಶ್ರೀಕಾಂತ ಪವರ್ ಪ್ರೆಸ್, ಮೈಸೂರು.

ಬೆಲೆ: ೪೦ ನ.ಪೈ.

॥ ಶ್ರೀಃ ॥

श्रीतूप्पुल्निगमान्तदेशिकपरां गाथामयीं संस्तुतिं ।
रम्यां श्रीवरदाह्वयेन रचितां गीतां पितु श्चाग्रतः ॥
अद्याचार्यततिं प्रणम्य शिरसा दैव्या गिरा भव्यया ।
व्यातन्वेऽह मुदारतत्करुणया गोपालसूरि र्मुदा ॥

ಶ್ರೀಮನ್ನಿಗಮಾಂತ ಮಹಾದೇಶಿಕರು ಅವತರಿಸಿ ಇಂದಿಗೆ 690 ವರ್ಷಗಳಾದುವು. ಇವರ ಪುತ್ರರೇ ಪ್ರಕೃತ ಈ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಕರ್ತೃ. ಇವರು ಜನ್ಮತಾಳಿ ಇಂದಿಗೆ 643 ವರ್ಷಗಳಾದುವು. ಇವರಿಗೆ " ವರದಾಚಾರ್ಯ " " ನಯಿನಾರಾಚಾರ್ಯ " ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳಿವೆ. " ಪಿತುಃಶತಗುಣಃಪುತ್ರಃ " ಎಂಬುದು ಇವರಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಶಃ ಸತ್ಯ. ತಂದೆಯುವರಾದ ಶ್ರೀ ದೇಶಿಕರಲ್ಲಿ " ಶ್ರೀ ಭಾಷ್ಯ" ಕಾಲಕ್ಷೇಪಮಾಡಲು ತೊಡಗಿದಾಗ ಆವರಿಗೆ ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದ "ನಮಃಪದಮಿದಂ ಭೂಯಾತ್....ಇದಂ ಜಗತ್॥ " ಎಂಬುದರೊಡನೆ " ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೇಂಕಟನಾಥಾರ್ಯಃ........ಹೃದಿ " ॥ ಎಂಬ ಸ್ವತಃ ಮಾಡಿದ ಧ್ಯಾನಶ್ಲೋಕವನ್ನೂ ಹೇಳಿದರು. ಅದೇ ಇಂದೂ ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಶ್ರೀ ದೇಶಿಕರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು " ಪಿಳ್ಳೈಯಂದಾದಿ " ಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಡಾಡಿರುವರು. ಅದು ತಿಳಿಯಾದ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿವೆ. ಅವರೆದುರಿನಲ್ಲೇ ಪಾಡಿ, ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜರನ್ನು " ಅಮುದನಾರ್ " ರವರು ಪಾಡಿ ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದಂತೆ, ಶ್ರೀ ದೇಶಿಕರ ಕೃಪೆಯ ಮೂರ್ತಿಗಳಾದರು.

ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ರಸಿಕರು ತಮಿಳಿನ ರಸವನ್ನು ಸವಿಯುವಂತಾಗಲೆಂದು ಯತ್ನಿಸಿದೆ. ಇದು ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೂ, ಸದಭಿಮಾನಿಗಳ ನೆರವಿನಿಂದಲೂ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡು ಸಕಲರ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಲೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇತಿ, ಸದಾಚಾರ್ಯಸೇವೀ

ವಿದ್ವಾನ್ ಹ. ಗೋಪಾಲಾಚಾರ್ಯಃ

ನಂ. 14, ಕ್ರಾಸ್ 4, ಕಾಳಿದಾಸ ರಸ್ತೆ,

ವಿ. ವಿ. ಮೊಹಲ್ಲಾ, ಮೈಸೂರು.

॥ ಶ್ರೀಃ ॥

(ತನಿಯನ್)

(ತಿರುಮಲೈ ಎಂಬೆರುಮಾನಾರಪ್ಪನ್ ಅರುಳಿಚ್ಚೆಯ್ದದ್)

ಮೂ : ಶೀರಾರ್ತೂಪ್ಪುಲ್ ಪಿಳ್ಳೈಯಂದಾದಿಯೆನ್ರು ಶೆೞುಂದಮಿೞಾಲ್,
ನೇರಾಹವೇದಾಂತದೇಶಿಕರ್ ತಾಳಿಣೈಕ್ಕೀೞ್ಮೊೞಿನ್ದಾನ್,
ಏರಾರ್ಮಱೈಪ್ಪೊರುಳೆಲ್ಲಾಮೆಡುತ್ತಿವ್ವುಲಹುಕ್ಕುಯ್ಯವೇ,
ಶೀರಾಹಿಯ ವರದಾರಿಯನ್ ಪಾದಂ ತುಣೈನಮಕ್ಕೇ ॥

ಭಾವಾರ್ಥ — ವೇದಂಗಳಿನ್ ಪೊರುಳ್ಹಳ್ ನಿಱೈಂದಿರುಪ್ಪದುಂ, ಶೆವಿಕ್ಕು ಇನಿದಾಯುಂ, ತಂ ತಂದೈಯಾರಾನ "ತೂಪ್ಪುಲ್ ಪಿಳ್ಳೈಯೆನ್ರು ಪೇರುಡೈಯ ನಿಗಮಾಂತದೇಶಿಕರ್ ವಿಷಯಮಾನ ಶೆಂದಮಿೞ್ ಪಾಶುರಂಗಳಾಯುಂಯಿರುಕ್ಕುಂ ಪಿಳ್ಳೈಯಂದಾದಿಯೈ" ಇಮ್ಮಾನಿಡರ್ಗಳ್ ನನ್ಮೈಕ್ಕಾಹ, ಶ್ರೀ ದೇಶಿಕರ್ ತಿರುವಡಿ ಮಲರ್ಹಳಿಲ್ ಭಕ್ತಿಯಾಲೆ ಪಾಡಿನ, ನಲ್ಲಗುಣಂಗಳೇ ಉರುವಂಪೆತ್ತು ವಂದವತರಿತ್ತಿರುಕ್ಕುಂಪಡಿ ಇರುಕ್ಕಿರ ವರದಾಚಾರ್ಯರ್ಗಳ್ ತಿರುವಡಿಹಳೇ ಅಡಿಯೇಂಗಳುಕ್ಕು ತುಣೈ.

ಅರ್ಥ — ಶೀರ್-ಆಹಿಯ = ಸದ್ಗುಣಗಳೇ ಆಕಾರವೆತ್ತಿ ಬಂದಂತಿರುವ, ವರದಾರಿಯನ್ = (ನಿಗಮಾಂತದೇಶಿಕರ ಕುಮಾರರು) ವರದಾಚಾರ್ಯರು, ಶೀರ್-ಆರ್ = ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ, ತೂಪ್ಪುಲ್ = ತೂಪ್ಪುಲಗ್ರಹಾರದ, ವೇದಾಂತ ದೇಶಿಕರ್ = ವೇದಾಂತಾಚಾರ್ಯರ, ತಾಳ್-ಇಣೈ-ಕೀೞ್ = ಪಾದಗಳೆರಡರ ವಿಷಯವಾಗಿ, ನೇರಾಹ = ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ, ಇ-ಉಲಹಕ್ಕು-ಉಯ್ಯವೇ = ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಜನರ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗಾಗಿ, ಏರ್-ಆರ್-ಮಱೈ-ಪೊರುಳ್-ಎಲ್ಲಾಂ = ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುವ ಸಾರಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ, ಎಡುತ್ತು = ಉದ್ಧರಿಸಿ, ಶೆೞುಂ-ತಮಿೞಾಲ್ = ಮನೋಹರವಾದ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ, ಪಿಳ್ಳೈ-ಅಂದಾದಿ ಎನ್ರು = "ಪಿಳ್ಳೈಯಂದಾದಿ" ಎಂದು (ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ಗ್ರಂಥರತ್ನವನ್ನು) ಮೊೞಿಂದಾರ್ = ಹೇಳಿರುವರು. (ಅಂತಹ ವರದಾಚಾರ್ಯರ) ಪಾದಂ = ಪಾದಗಳು, ನಮಕ್ಕೇ = (ಅವರನ್ನೇ ನಂಬಿರುವ) ನಮಗೇ, ತುಣೈ = ಸಹಾಯವು.

श्रीतूप्पुलप्रियनन्दनांघ्रियुगलस्यान्तादिका गाथिका:
लोकोज्जीवनहेतुत श्श्रुतिनिगूढार्थान्विता द्राविडी: ।
भक्त्या यो विरचय्य कर्णमधुरं तत्सन्निधौ सञ्जगौ
नित्यं तस्य गुणाकृते श्च वरदाचार्यस्य पादौ हि नः

ಮೂ: ಮಾಮಲರ್ ಮನ್ನಿಯಮಂಗೈ ಮಹಿೞ್ನ್ದುರೈ ಮಾರ್ಬಿನ್ನ ತಾಳ್,
ತೂಮಲರ್ ಶೂಡಿಯ ತೊಲ್ಲರುಳ್ ಮಾರನ್ ತುಣೈಯಡಿಕ್ಕೀೞ್,
ವಾೞ್ವೈಯುಹಕ್ಕುಂ ಇರಾಮಾನುಶಮುನಿವಣ್ಮೈ ಪೋತ್ತುಂ,
ಶೀರ್ಮೈಯನ್ ಎಂಗಳ್ ತೂಪ್ಪುಲ್ ಪಿಳ್ಳೈಪಾದಂ ಎನ್ ಶೆನ್ನಿಯದೇ॥

ಭಾವಾರ್ಥ:—ತಾಮರೈಪ್ಪೂವಿಲ್‌ವಸಿಕ್ಕುಂಪೆರಿಯಪಿರಾಟ್ಟಿಯಾಲೆ ವಿಳಂಗುಂ ತಿರುಮಾರ್ಬುಡೈಯ ಎಂಬೆರುಮಾನ್ ತಿರುವಡಿಮಲರ್‌ಹಳೈ ತಂತಲೈಯಿಲ್ ದರಿತ್ತವರುಂ, ಏರಾಳಮಾನ ಅರುಳಿರುಪ್ಪವರುಮಾನ ನಮ್ಮಾೞ್ವಾರಿನ್ ತಿರುವಡಿ ಮಲರ್‌ಹಳಿನ್ ಕೀೞ್ ವಾೞ್‌ವದೈಯೇ ವಿರುಂಬುಂ (ಆಶೈಪ್ಪಡುಂ) ಎಂಬೆರುಮಾನಾರುಡೈಯ ಅದ್ಭುತಮಾನ ಔದಾರ್ಯಗುಣತ್ತೈ ತುದಿಕ್ಕುಂ ತೂಪ್ಪುಲ್‌ಪಿಳ್ಳೈಯಿನ್ ತಿರುವಡಿಮಲರ್‌ಹಳ್ ಅಡಿಯೇನ್ ತಲೈಯಿಲೇಯೇ ನಿಲೈಪೆತ್ತಿರುಕ್ಕಿನ್ರನ.

ಅರ್ಥ:—ಮಾ-ಮಲರ್ = ಮಹತ್ತಾದ ತಾವರೆ ಹೂವಿನಲ್ಲಿ, ಮನ್ನಿಯ = ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ, ಮಂಗೈ = ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯು, ಮಹಿೞ್ನ್ದ್-ಉರೈ-ಮಾರ್ಬಿನನ್ =(ಎಂದಿಗೂ ಅಗಲಿರಲಾರೆನೆಂದು) ಅತಿಸಂತೋಷದಿಂದ ನಿತ್ಯವಾಸವಾಡುವ ವಕ್ಷಸ್ಸ್ಥಳವುಳ್ಳ, ಭಗವಂತನ, ತಾಳ್-ತೂ-ಮಲರ್ = ಪರಮಪಾವನವಾದ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳನ್ನು (ನಮ್ಮ ತಲೆಯಮೇಲೆ) ಶೂಡಿಯ = ಮುಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ, ತೊಲ್-ಅರುಳ್ = ಅಪಾರಕರುಣೆಯುಳ್ಳ, ಮಾರನ್ = ನಮ್ಮಾೞ್ವಾರರ, ತುಣೈ-ಅಡಿ = ಎರಡು ಅಡಿಗಳ, ಕೀೞ್ = ಕೆಳಗೆ, ವಾೞ್ವೈ = ಬಾಳುವುದನ್ನೇ (ಅದಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾವುದನ್ನೂ ಬಯಸದೆ) ಉಹಕ್ಕುಂ = ಬಹಳ ಆಸೆಪಡುವ, ಇರಾಮಾನುಶ-ಮುನಿ = ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ, ವಣ್ಮೈ = ಔದಾರ್ಯಾದಿ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನೂ, ಪೋತ್ತುಂ = (ನಿತ್ಯವೂ) ಪೊಗಳಿ ಅನುಸಂಧಾನಮಾಡುವ, ಶೀರ್ಮೈಯನ್ = ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ, ಎಂಗಳ್ = ನಮ್ಮ, ತೂಪ್ಪುಲ್-ಪಿಳ್ಳೈ = ಶ್ರೀ ನಿಗಮಾಂತದೇಶಿಕರ, ಪಾದಂ = ಪಾದಗಳು, ಎನ್ = ನನ್ನ, ಶೆನ್ನಿಯದ್ = ತಲೆಯಮೇಲೆ ಬೆಳಗಿರತಕ್ಕವು.

राजीवान्तर्निवासानिशवसतिसमुल्लासिवक्षस्स्थलश्री-
कान्तांघ्र्यब्जोत्तमाङ्गानवधिककरुणश्रीशठार्यांघ्रियुग्मे ।
श्रीमद्रामानुजस्याभिलषितवसतेरद्भुतौदार्यशंसि-
त्वसत्तूप्पुल्सुतस्यानघचरणयुगं राजते मस्तके मे ॥ २ ॥

ಮೂ : ಶೆನ್ನಿವಣಂಗ ಚ್ಚಿರುಪನಿಶೋರ ಎರ್ ಕಣ್ಣಿಣೈಹಳ್,
ವೆನ್ನರಕಂಗಳುಂವೀಯ ವಿರ್ಯಗತಿ ಯಿನ್ಬಮೇವ,
ತುನ್ನುಪುಹಳ್ಲುಡೈತ್ತೂಪ್ಪುಲ್ ದುರಂದರನ್ ತೂಮಲರ್ತ್ತಾಳ್,
ಮನ್ನಿಯನಾಳ್ಹಳು ಮಾಹುಂಗೊಲ್ ಮಾನಿಲತ್ತೀರ್ ನಮಕ್ಕೇ॥

ಭಾವಾರ್ಥ :—ನಮದ್ ತಲೈಹಳ್ ಶ್ರೀ ದೇಶಿಕರ್ ತಿರುವಡಿಹಳಿಲ್ ವಣಂಗಿ ರುಕ್ಕುಂಪಡಿಯಾಹವುಂ, ಕಣ್ಗಳ್ ಆನಂದಕ್ಕಣ್ಣೀರ್ ಪೆರುಕ್ಕುಹಳೈ ಉಡೈಯನ ವೈಯಾಹವುಂ. ವಲ್ವಿನೈಹಳ್ ಅತ್ತನೈಯುಂ ನಶಿತ್ತು ಪೋಂಪಡಿಯಾಹವುಂ, ಪರಮಪದತ್ತಿಲ್ ಆನಂದಂ ಕರೈಪೆರಂಡ್ ಪೆರುಹುಂಪಡಿಯಾಹವುಂ, ತೂಪ್ಪುಲ್ ಪಿಳ್ಳೈಯಾನ ನಿಗಮಾಂತಗುರುವಿನ್ ತಿರುವಡಿಮಲರ್ಹಳ್ ಎಪ್ಪೋದುಂ ನಮ್ ಶೆನ್ನಿಮೇಲ್ ಶೆನ್ರುಪೊರುಂದಿರುಕ್ಕುಂನಲ್ಕಾಲಮುಂವರುಮಾ ? ಓ ಉಲಹಿಯರೇ ! ಅದ್ ಎಪ್ಪೋದು ವರುಂ ?

ಅರ್ಥ :—ಶೆನ್ನಿ=(ನಮ್ಮ) ತಲೆಗಳು, (ಶ್ರೀ ದೇಶಿಕರ ಪಾದಗಳಿಗೆ) ವಣಂಗ=ಬಾಗಿರುವಂತೆಯೂ, ಎನ್=ನನ್ನ, ಕಣ್-ಇಣೈಹಳ್=ಕಣ್ಣುಗಳೆರಡೂ, ಶಿರು-ಪನಿ-ಶೋರ=ಆನಂದಬಾಷ್ಪವನ್ನು ಸುರಿಸುವಂತೆಯೂ, ವೆಂ-ನರಕಂಗಳುಂ= ಅತಿ ಕ್ರೂರವಾದ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವೂ, ವೀಯ=ನಶಿಸಿಹೋಗುವಂತೆಯೂ, ವಿರ್ಯ-ಗತಿ=ಪರಮಪದದ, ಇನ್ಬಂ=ಆನಂದವು, ಏವ=ಎಲ್ಲೆಮೀರಿ ಹರಿಯುವಂತೆಯೂ ತುನ್ನು-ಪುಹಳ್-ಉಡೈ=ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ, ತೂಪ್ಪುಲ್-ದುರಂ-ದರ್=ತೂಪ್ಪುಲ್ ದೇಶಿಕವರ್ಯರ, ತೂ-ಮಲರ್-ತಾಳ್=ಪಾವನವಾದ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳೇ (ಪ್ರಾಪ್ಯವೂ ಪ್ರಾಪಕವೂ ಆಗಿರುವಂತಹ) ಮನ್ನಿಯ=ಶಾಶ್ವತವಾದ, ನಾಳ್ಹಳುಂ =ದಿವಸಗಳೂ, ನಮಕ್ಕೇ=ನಮಗೇನೇ, ಮಾನಿಲತ್ತೀರ್=ವಿಶಾಲ ಜಗತ್ತಿನ ನಿವಾಸಿಗಳೇ! (ಇಂತಹವು ಎಂದಾದರೂ ಎಲ್ಲಾದರೂ) ಆಹುಂಗೋಲ್= ಬರುವುವೋ ? (ಹೇಳಿ).

यद्वन्मूर्धा नमेन्नो गुरुचरणयुगं मानवा! नेत्रयुग्मं
आनन्दाश्रुप्रवर्षं सतत मनुभवेत् तीव्रदुःखं प्रणश्येत् ।
व्योम्न्यानन्दः परे स्यात् परम उरुयशस्तूप्पुलर्येसरस्य
तद्वन्नित्यं पदाब्जं शिरसि सुनिहितं नः कदा वा भवेन्नु ॥ २ ॥

ಮೂ : ಮಾನಿಲತ್ತೋದಿಯ ಮಾಮಱೈಮನ್ನಿಯ ನಱ್ಕಲೈಹಳ್,
ಆನವೈಶೆಯ್ಯುಂ ಅರುಂ ಪೊರುಳತ್ತನೈಯೇ ಯರುಳುಂ,
ತೂನೆರಿಕಾಟ್ಟುಂ ಇರಾಮಾನುಶಮುನಿತೋತ್ತಿರಂ ಶೆಯ್,
ಊನಮಿಲ್ ತೂಪ್ಪುಲಯ್ಯನೋರ್ಪುಹೞನ್ರಿ ಉಯ್ವಿಲ್ಲೈಯೇ
|| ೩ ||

ಭಾ. :—ಜೀವಾತ್ಮಾಕ್ಕಳುಕ್ಕು ನನ್ಮೈಕೊಡುಕ್ಕುಂ ವೇದ ವೇದಾಂತಂಗಳಿಲುಂ, ಮಟ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳ್ ಮುೞುದಿಲುಮುಳ್ಳ ಉಣ್ಮೈಯಾನಪ್ಪೊರುಳ್ ಉರೈಪ್ಪವರುಂ, ನಲ್ಲ ವೞಿ ಕಾಟ್ಟುಪ್ಪವರುಂ ನಂ ಎಂಬೆರುಮಾನಾರಾನ ರಾಮಾನುಶರ್, ಅಂದ ಮಹಾನೈ ಎಪ್ಪೋದುಂ ಪುಹೞುಮವರ್ ನಂ ತೂಪ್ಪುಲ್ ಪಿಳ್ಳೈಯೆನ್ನುಂ ಶ್ರೀದೇಶಿಕರ್, ಇಪ್ಪಿದಮಾಯಿರುಕ್ಕುಂ ಆಚಾರ್ಯನೈ ಕೊಂಡಾಡುವದೈಕ್ಕಾಟ್ಟಿಲುಂ ವೇರೊನ್ರು ಉಜ್ಜೀವಿಪ್ಪಿಕ್ಕುಂವಹೈ ಭಾಗ್ಯವಾನ್ಹಳುಕ್ಕು ಏದುಂ ಇಲ್ಲೈ.

ಅರ್ಥ :—ಮಾನಿಲತ್ತು = ವಿಶಾಲ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಓದಿಯ =(ನಿಯಮದೊಡನೆ) ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ, ಮಾ-ಮಱೈ = ವೇದಗಳು, (ಮತ್ತು) ಮನ್ನಿಯ = ನಿತ್ಯವಾದ, ನಲ್-ಕಲೈಹಳ್ = ಒಳ್ಳೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು, ಆನ = ಆದ, ಅವೈ = ಅವೆಲ್ಲವೂ, ಶೆಯ್ಯುಂ = ಮಾಡುವ (ವಶೀಕರಿಸುವ) ಅರುಂ-ಪೊರುಳ್-ಅತ್ತನೈಯುಂ = ತಾತ್ವಿಕವಾದ ಸಾರಾರ್ಥವಷ್ಟನ್ನೂ, ಅರುಳುಂ = ಕರುಣಿಸುವ, ತೂ-ನೆರಿ-ಕಾಟ್ಟುಂ = ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ (ಶರಣಾಗತಿಯೆಂಬ) ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರುವ, ಇರಾಮಾನುಶಮುನಿ = ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜರ, ತೋತ್ತಿರಂ = ಪೊಗಳಿಕೆಯನ್ನು, ಶೆಯ್ = ಗೈಯ್ಯುವ, ಊನಂ-ಇಲ್ = ಯಾವವಿಧಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲದ, ತೂಪ್ಪುಲ್-ಅಯ್ಯನ್ = ತೂಪ್ಪುಲ್ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ದೇಶಿಕರ, ಓರ್ = ಅಸಮಾನವಾದ ಪುಹೞ್ = ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವುದೊಂದು, ಅನ್ರಿ = ಹೊರತು (ಮತ್ತಾವ) ಉಯ್ವು = ಉಜ್ಜೀವಿಸುವ ದಾರಿ, ಇಲ್ಲೈ = ಇಲ್ಲವೇಇಲ್ಲ.

जीवोज्जीवप्रवृत्तश्रुतिनिवहविद श्शास्त्रसन्दोहवेत्तुः
सम्यक् तत्वार्थबोद्धु श्शरणवरणसन्दर्शिनो योगिनेतुः ।
श्रीमद्रामानुजस्य स्तुति मनवरतं कुर्वत स्तूप्पुलिन्दोः
गानात् श्रेयःप्रदानात् परमिह परतो नोऽस्ति नोज्जीवनार्थम् ॥ ३ ॥

ಮೂ : ಉಯ್ಯುಂ ವಹೈಯಿಲ್ಲೈ ಉತ್ತರವೇದಿಯಿಲ್ ವಂದುದಿತ್ತ,
ಶೆಯ್ಯವಳ್‌ಮೇವಿಯ ಶೀರರುಳಾಳರೈ ಚ್ಚಿಂದ್ವೆ ಶೆಯ್ಯುಂ,
ಮೆಯ್ಯವನೆಂದ್ವೆ ಇರಾಮಾನುಶನರುಳ್ ಮೇವಿವಾಳ್ಳುಂ,
ಅಯ್ಯನಿಲಂಗು ತೂಪ್ಪುಲ್ ಪಿಳ್ಳೈಯಾಯ್‌ನ್ದ ಪೊರುಳನ್ನಿಯೇ

ಭಾವಾರ್ಥ:—ಕಾಂಚಿಯಿಲ್ ವಿಳಂಗುಂ ಪರದೈವಂ ಪೇರುಳಾಳರ್ ವರದನ್. ಅಂದಪ್ಪೆರುಮಾಳ್ ವಿರ್ಱ ಬ್ರಹ್ಮಾವೇ ವಂದ್ ನೆರೈವೇತ್ತಿನ ಯಾಗತ್ತಿಲ್ ಯಾಗ ವೇದಿಯುಳ್ ಉದಿತ್ತವರ್, ಅಪ್ಪೆರುಮಾಳೈ ಎಪ್ಪೋದುಂ ನಿನ್ನೈಬವರುಂ, ಉಣ್ಮೈಯಾನ ಒಳ್ಳುಕ್ಕತ್ತೆಯೇ ಉಡೈಯವರುಮಾನವರ್ ನಮ್ಮುಡೈಯವರಾನ ರಾಮಾನುಶರ್, ಇವರುಡೈಯ ಅರುಳೈಯೇ ವಾಳ್ವ್ಹೈಕ್ಕ್ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣಮಾಹ ಕ್ಕೊಂಡವರ್, ಬ್ರಹ್ಮತೇಜಸ್ಸಿಱ ನಿನ್ರುಂ ವಿಳಂಗುಂ ತೂಪ್ಪುಲಿಲ್ ಅವತರಿತ್ತವರ್ ನಂ ದೇಶಿಕರ್, ಇಂದ ಮಹಾಱ ಅರುಳಿಚ್ಚೆಯ್ದ ಅರುಮ್ಮೈಯುಂ, ಪೆರುಮ್ಮೈಯುಂ, ಉಣ್ಮೈಯುಮಾನ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಂಗಳೈ ತ್ತವಿರ ಇವ್ವುಲಹತ್ತಿಲ್ ನಮಕ್ಕ್ ಉಜ್ಜೀವಿಕ್ಕ ವಳ್ಳಿ ವೇರೊನ್ರಿಲ್ಲೈ.

ಅರ್ಥ:—ಉತ್ತರವೇದಿಯಿಲ್ = (ಬ್ರಹ್ಮನು ಮಾಡಿದ ಯಾಗದ) ಉತ್ತರ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ವಂದ್ = (ಅರ್ಪಿಸಿದ ಆಹುತಿಯ ಪರಿಮಳಾದಿ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಪರವಶನಾಗಿ) ಬಂದು, ಉದಿತ್ತ = ಉದಯಿಸಿದ, ಶೆಯ್ಯವಳ್-ಮೇವಿಯ = ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಡನೆ ಕೂಡಿದ, ಶೀರ್ = ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳುಳ್ಳ, ಅರುಳಾಳರೈ = ಕರುಣಾಳು ವರದರಾಜನನ್ನು, ಚಿಂದೈ-ಶೆಯ್ಯುಂ = ಅನವರತವೂ ಧ್ಯಾನಿಸುವ, ಮೆಯ್ಯರ್ವ = ಸತ್ಯನಿಷ್ಠರಾದ, ಎಂದೈ = ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಕನಾದ, ಇರಾಮಾನುಶ = ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜರ ಅರುಳ್-ಮೇವಿ-ವಾಳ್ಳುಂ = ದಯೆಯನ್ನೇ ಸಾಧನವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಾಳುವ, ಅಯ್ಯಱ-ಇಲಂಗ್ = ಬ್ರಹ್ಮತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ, ತೂಪ್ಪುಲ್ = ತೂಪ್ಪುಲಗ್ರಹಾರದ, ಪಿಳ್ಳೈ = "ಕುಮಾರ" ಎಂದು ಖ್ಯಾತರಾದ ದೇಶಿಕ ಸಾರ್ವಭೌಮನು, ಆಯ್‌ನ್ದ = ಹೇಳಿದ, ಪೊರುಳ್-ಅನ್ರಿ = (ಭಗವಂತನು "ಶರಣಂವ್ರಜ" ಎಂದು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ) ಶರಣಾಗತಿ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, (ಈ ನಮಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವ) ಉಯ್ಯುಂ = ಉಜ್ಜೀವಿಸುವ, ವಹೈ = ದಾರಿಯು, ಇಲ್ಲೈ = ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ, (ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ಮಹಿಮನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಶರಣುಹೊಂದಬೇಕೆಂಬ ಭಾವ).

वेद्यां कस्योत्तरायां उदितं उरुदयं ध्यायत: श्रीधरं तं
सत्यैकालम्बिशीलोत्तरमुनितिलकस्यार्यरामानुजस्य ।
कारुण्यं ह्यात्मजीवातुरिति दृढधिया ब्रह्मतेजस्वितूप्पुल्-
नन्देनोक्तात् कलौघात् पर मिह न भवेत् असदुत्तारतन्त्वम् ॥ ४ ॥

ಮೂ : ಅನ್ರಿವ್ವುಲಹಿನ್ಯೆಯಾಕ್ಕಿ ಅರುಂ ಪೊರುಳ್ ವಿರಿತ್ತ್,
ನಿನ್ರ್ ತನ್ನೀಳ್‌ಪುಹಳ್ ವೇಂಗಡಮಾಮಲೈಮೇವಿಪ್ಪಿನ್ನುಂ,
ವೆನ್ರಿಪ್ಪುಹಳ್ ತಿರುವೇಂಗಡನಾದನೆನುಂ ಗುರುವಾಯ್,
ನಿನ್ರ್ ನಿಹಳ್‌ನ್ದ್ ಮಣ್‌ಮೇಲ್ ನಿನ್ರ ನೋಯ್‌ಹಳ್ ತವಿರ್-
ತ್ತನನೇ ॥ ೫ ॥

ಭಾವಾರ್ಥ :—ಸರ್ವಶರಣ್ಯರ್ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣರ್ ಇವ್ವುಲಹತ್ತೈ ಸೃಷ್ಟಿತ್ತಾರ್, ಉಡನೇ ಸತ್ವಗುಣ ಪರಿಪೂರ್ತಿಯುಳ್ಳ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳೈ ಪೇರರುಳಾಲಿ ವೆಳಿಯಿಟ್ಟಾರ್, ಸಕಲ ಜೀವರ್‌ಹಳುಂ ಉಯ್‌ವದರ್ಕ್ಕಾಹವೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮಮಾನ ತಿರುವೇಂಗಡ ಮಾಮಲೈಯಿಲ್ ತಿರುವೇಂಗಡ ಮುಡಿಯನಾಹವೇ ವಂದ್ ತೋನ್ರಿನಾರ್, ಪಿನ್ಬುಂ ಮಿಹವುಂ ಒಶಂದದಾಯುಂ ತೋನ್ರುಂ ತೂಪ್ಪುಲಿಲ್ ತಿರುವೇಂಗಡನಾದನೆನುಂ ಗುರುವಿನ್ ಉರವತ್ತೈ ದರಿತ್ತ್, ಅವತರಿತ್ತ್, ಇಂದ ಮಾನಿಡತ್ತಿಲ್ ನೆಡುಂಕಾಲಮಾಹ ನಿನ್ರಿರುಂದ ನೋಯ್‌ಹಳೈ ನೀಕ್ಕಿ ಯರುಳಿನಾರ್ (ದೇಶಿಕರ್ ದರ್ಶನದೇಶಿಕನಾಹವುಂ ಲೋಕದೇಶಿಕನಾಹವುಂ ವಿಳಂಗುವುದೇ ಇಕ್ಕಾರಣತ್ತೈ ಪೋಷಿಕ್ಕುಂ).

ಅರ್ಥ ;—(ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನು) ಅನ್ರ್ = ಅಂದು (ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದಾಗ) (ಚೇತನರಲ್ಲಿ ಬಹುಕರುಣೆಯಿಂದ) ಇ-ಉಲಹಿನ್ಯೆ = ಈ ಲೋಕವನ್ನು, ಆಕ್ಕಿ = ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, (ಈ ಲೋಗರ ಆಚರಣೆಗೆ ಪ್ರಮಾಣವಾದ) ಅರುಂ-ಪೊರುಳ್ = ಧರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ, ನೂಲ್ = ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು, ವಿರಿತ್ತ್ = ವಿಶದಪಡಿಸಿ, ನಿನ್ರ್ = (ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವಂತೆ) ನಿಂತು. ತರ್ = ತನ್ನ, ನೀಳ್ = ಅನಂತವಾದ, ಪುಹಳ್ = ಕೀರ್ತಿಯಾಗಿರುವ, ತಿರು-ವೇಂಗಡ-ಮಾ-ಮಲೈ = ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಾಚಲದಲ್ಲಿ, ಮೇವಿ = ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡಿದ, ಪಿನ್ನುಂ = ನಂತರವೂ, (ತನ್ನಿಷ್ಟಪೂರ್ಣವಾಗದಿರಲು) ವೆನ್ರಿ = (ಹೊರ ಮತ್ತು ಒಳಗಿನ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು) ಸದೆಬಡಿದು, ಪುಹಳ್ = ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಗಳಿಸುವ, ತಿರು-ವೇಂಗಡನಾದನ್-ಎನುಂ = "ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟನಾಥನೆಂಬ" (ಖ್ಯಾತರಾದ), ಗುರುವಾಯ್ = ಆಚಾರ್ಯನಾಗಿ (ಬಂದವತರಿಸಿ) ನಿನ್ರ್ = ಸ್ಥಿರವಾಗಿ, ನಿಹಳ್‌ನ್ದ್ = ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಹರಡಿ, ಮಣ್-ಮೇಲ್ = ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ, ನಿನ್ರ = ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದ, ನೋಯ್‌ಹಳೈ = (ದುರ್ಮತವಾದಗಳೆಂಬ) ರೋಗಗಳನ್ನು, ತವಿರ್ತನನೇ = ನಿವಾರಿಸಿದನಲ್ಲವೇ, (ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಈ ಮಹಾತ್ಮರನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಉಜ್ಜೀವಿಸೋಣ).

सृष्ट्यादौ लोक मीश स्तदनु करुणया सत्वपूर्णं कलौघं
व्यातन्वन् सर्वजीवातिशयकुशललाभाय सत्कीर्तिमूर्तिम् ।
प्राप्याथो वेङ्कटाद्रिं निरवधिकयशोरूप मादाय भूयः
तूप्पुल् श्रीवेङ्कटेशाह्वय मवनितलेऽनादिपापान्यलुम्पत् ॥ ५ ॥

ಮೂ : ವಿತ್ತಹನ್ ವೇದಿಯನ್ ವೇದಾಂತದೇಶಿಕನ್ ಎಂಗಳ್‌ತೂಪ್ಪುಲ್,
ಮೆಯ್‌ತ್ತವನ್ ಉತ್ತಮನ್ ವೇಂಗಡನಾದನ್ ವಿಯನ್‌ಕಲ್ಯೆಹಳ್,
ಮೊಯ್‌ತ್ತಿಡು ನಾವಿನ್ ಮುಟ್ಟುಕ್ಕೊಡು ವಾದಿಯರ್ ಮೂಲಮರ
ಕೈತ್ತವನೆನ್ರುರೈತ್ತೇನ್ ಕಂಡಿಲೇನ್ ಎನ್ ಕಡುವಿನ್ಯೆಯೇ ॥ ೬ ॥

ಭಾವಾರ್ಥ :—"ಎಲ್ಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಲುಂ ಪಾಂಡಿತ್ಯಮುಳ್ಳವರ್, ಮರ್ರೈಹಳಿನ್ ಕರುತ್ತೈ ನನ್ರಾಹ ಅರಿಂದವರ್, ವೇದಾಂತಂಗಳುಕ್ಕೇ ಆಚಾರ್ಯರ್, ನಮ್ಮುಡೈಯ ತಪಸ್ಸಿನ್ ಪಲಮಾಯ್ ತೂಪ್ಪುಲಿಲ್ ವಂದವದರಿತ್ತವರ್, ಎಲ್ಲಾರೈಯುಂ ಉಜ್ಜೀವಿಪ್ಪಿಕ್ಕುಮವರ್, ವೇಂಗಡನಾದ ನೆನ್ರು ಪೆಯರುಳ್ಳವರ್, ಎಲ್ಲಾ ವಿದಮಾನ ನಲ್ಲ ಕಲ್ಯೆಹಳ್ ವಿಳಂಗುಂ ನಾವಿನುಡೈಯ ಮುಟ್ಟುಕ್ಕತ್ತಾಲೇ ವಾದಿಹಳೈ ಜಯಿತ್ತವರ್" ಎನ್ರುಅಡಿಯೇನ್ ಶೊನ್ನೇನ್, ಉಡನೆ ಎನ್ ಪಾಪಂಗಳೆಲ್ಲಾಂ ತುಲೈಂದನ, (ಉಡನೆ ಕಾಣಾಮೇಪೋಯಿನ).

ಅರ್ಥ :—ವಿತ್ತಹನ್ = ಎಲ್ಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಪೂರ್ಣ ಪಾಂಡಿತ್ಯವುಳ್ಳವರು, ವೇದಿಯನ್ = ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದಂತಹ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರು, ವೇದಾಂತ ದೇಶಿಕರ್ = ವೇದಾಂತಗಳಿಗೇ ಆಚಾರ್ಯರೂ ಆದ, ಎಂಗಳ್ = ನಮ್ಮ, ತೂಪ್ಪುಲ್ = ತೂಪ್ಪಲಿನ, ಮೆಯ್-ತವನ್ = ಸತ್ಯವಾದ ತಪಸ್ಸುಳ್ಳವರು, ಉತ್ತಮನ್ = ಬಹು ಶ್ರೇಷ್ಠರು, ವೇಂಗಡನಾದನ್ = (ಶ್ರೀನಿವಾಸದೇವರೇ ಈ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದ) ವೇಂಕಟನಾಥರೂ, ವಿಯನ್-ಕಲ್ಯೆಹಳ್ = ನಾನಾವಿಧ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು (ವಾದನಿರಸನಕ್ಕಾಗಿ) ಮೊಯ್‌ತ್ತಿಡುಂ = ನಾನು ತಾನೆಂದು ಮೇಲೆಮೇಲೆ ಸಡಗರದಿಂದ ಬರುವ, ನಾವಿನ್ = ನಾಲಿಗೆಯ, ಮುಟ್ಟುಕ್ಕೊಡು = ಆರ್ಭಟವುಳ್ಳ, ವಾದಿಯರ್ = ದುರ್ವಾದಿಗಳನ್ನು, ಮೂಲಂ-ಅರ = ಬುಡಸಹಿತ ನಾಶಪಡಿಸುವಂತೆ, ಕತ್ತವನ್ = ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿತವರೂ, ಕಲಿಸುವವರೂ, ಎನ್ರು = ಎಂದು, ಉರೈತ್ತೇನ್ = (ಮುಕ್ತಕಂಠದಿಂದ) ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದೆನು, (ಕೂಡಲೆ) ಎನ್ = ನನ್ನ, ತೀ-ವಿನೈ = ಉಗ್ರವಾದ ಪಾಪವನ್ನು, ಕಂಡಿಲೇನ್ = ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. (ಈ ಗುಣನಿಧಿಯ ನಾಮಾಮೃತವನ್ನು ಸವಿಯುವರಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ಕಡುತರ ಪಾಪವೆಲ್ಲ ತೊಲಗುವುದು).

नानाशास्त्रप्रवीणो निखिलनिगमवागर्थवित् वेदमौळेः
आचार्योऽस्मत्तपस्याफलत उदितवान् तूप्पुलग्रस्थलेऽग्रचः ।
सूरीन्द्रो वेङ्कटेशो बहुविधसुकलालोलजिह्वाप्रघोष-
प्रध्वस्तारातिचक्र स्त्विति हि समनवं नैक्ष एनो ममोग्रम् ॥ ६ ॥

ಮೂ : ವಿನ್ನೈಹಾಳ್ ! ಉಮಕ್ಕಿನಿ ವೇಱೋರಿಡಂ ತೇಡವೇಂಡು ಮೆನ್ನೈ,
ಚ್ಚಿನಮೇವಿ ಮುನ್‌ಪೋಲ್ ಶಿದೈಕ್ಕುಂವಹೈ ಇಂಗರಿದುಕಂಡೀರ್
ಎನಿದಿಲಿರಾಮಾನುಶಮುನಿಯಿನ್ನುರೈಶೇರುಂ ತೂಪ್ಪುಲ್,
ಪುನಿದರೆನ್‌ಪುನ್ದಿಪುಹನ್ದ್ತಿಹೞ್ನ್ದ್‌ಪೊರುಂದಿನರೇ ॥ ೭ ॥

ಭಾವಾರ್ಥ :—ಏ ಪಾಪಂಗಳೆ ! ಉಂಗಳುಕ್ಕು ಇನಿ ಇನ್ವಿಡಂ ಕಿಡ್ಯೆಯಾದ್, ವೇಱೊರುಇಡಂ ತೇಡಿಕ್ಕೊಳ್ಳವೇಣುಂ. ನೀಂಗಳ್ ಮುನ್ಪೋಲ್‌ಕೋಪಿತ್ತುಕ್ಕೊಂಡು ಎನ್ನೈ ದುಃಖಪ್ಪಡುತ್ತ ಇನ್ರು ಮುಡಿಯಾದ್. ಏನೆನ್ರಾಲ್, ಎಂಬೆರುಮಾನಾರು ಡೈಯ ಮಿಕ್ಕ ಮದಿಪ್ಪುತ್ತ ಶ್ರೀ ಸೂಕ್ತಿಹಳ್ ವಿಹರಿಕ್ಕುಂ ಇಡಮಾನ ತೂಪ್ಪುಲ್ ಪಿಳ್ಳೈಯೆನ್ನುಂ ಶ್ರೀ ದೇಶಿಕರ್ ಎನ್ನೆಂಜುಳ್ ನಿಲ್ಯೆ ನಿನ್ರು ಒಳಿವೆಳಿಯಿಡುಹಿರಾರ್ ಕಾಣ್.

ಅರ್ಥ :—ವಿನ್ನೈಹಾಳ್ = (ನನ್ನ) ಓ ! ಪಾಪಗಳಿರಾ ! ಮುನ್‌ಪೋಲ್ = ಹಿಂದಿನಂತೆ, ಶಿನ-ಮೇವಿ = ಕೋಪಗೊಂಡು, ಎನ್ನೈ = ನನ್ನನ್ನು, ಇಂಗ್ = ಇಲ್ಲಿ, ಶಿದೈಕ್ಕುಂ = ಸವೆಬಡಿಯುವ (ಪೀಡಿಸುವ), ವಹೈ = ರೀತಿಯು, (ಇನ್ನು) ಅರಿದ್ = ಆಗದು. (ಸಲ್ಲದು) ಕಂಡೀರ್ = ತಿಳಿದಿರಾ ! (ಆದ್ದರಿಂದ) ಇನಿ = ಇನ್ನುಮೇಲೆ, ಉಮಕ್ಕ್ = ನಿಮಗೆ, (ವಾಸಿಸಲು) ವೇಱ್-ಓರ್-ಇಡಂ = ಬೇರೆ ಒಂದು ಜಾಗ ವನ್ನು, ತೇಡವೇಂಡುಂ = ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, (ಏಕೆಂದರೆ) ಎನದಿಲ್ = ನನ್ನಲ್ಲಿ, ಇರಾಮಾನುಶಮುನಿಯಿನ್ = ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜರ, ಉರೈ = ದಿವ್ಯಸೂಕ್ತಿಗಳು, ಶೇರುಂ = (ತಾವಾಗಿಯೇ) ಬಂದು ಸೇರುವ, ತೂಪ್ಪುಲ್ = ತೂಪ್ಪುಲಿನ, ಪುನಿದರ್ ಪವಿತ್ರರಾದ (ದೇಶಿಕರು) ಎನ್ = ನನ್ನ, ಪುನ್ದಿ = ಮನಸ್ಸನ್ನು, ಪುಹುಂದ್ = ಹೊಕ್ಕು, ತಿಹೞ್ನ್ದ್ = ಬೆಳಗಿ, ಪೊರುಂದಿನರ್ = ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿರುವರು.

अघारभ्याघसंघाः ! मदितरपद मन्वेषणीयं भवद्भिः
रोषान्मां हिंसितुं वो न भवति सुकरं प्रागिवातोऽपयात ।
एतच्चैवं कुतश्चेत् यतिकुलपतिरामानुजार्योक्तिलीला-
लोल श्श्री तूप्पुलार्यो विलसति हृदयं गाढ माविश्य यन्मे ॥ ७ ॥

ಮೂ : ಪೊರುಂದಿ ಬ್ಬುವಿತನಿಲ್ ಪೊಯ್ ವಾೞ್ಹೈ ಪೂಣ್ಗಿನ್ರ ಪೂರಿ-
ಯರ್ ಹಾಳ್ !
ಇರುನ್ದ್ ನರಹಿನಿಡರ್ ಕೆಡುಮಾತ್ತಲರಿಹಿನ್ರಿಲೀರ್,
ಪೊರುಂದುಂಪೊರುಳೊನ್ರು ಕೇಳೀರ್ ಪೊಂಗುಮಿಹ್ವಿಡರ್ ಕ್ಕಡರ್ಕ್ಕು
ವರುಂದಾದ್ ತೂಪ್ಪುಲ್ ಮಾಪೂರುಡನ್ ಪಾದಂ ವಣಂಗುಮಿನೇ

ಭಾವಾರ್ಥ :—ಇಂದ ಬುವಿಯಿಲ್ ಶಿರಿದುಂ ನಿಲೈಯಿಲ್ಲಾದದುಂ (ಆಹೈ ಯಾಲೆಯೆ) ಪೊಯ್ಯಾನದುಮಾನ ವಾೞ್ವೈಯಡೈಂದಿರುಕ್ಕುಂ ಮನಿದರ್ ಹಳೆ ! ನೀಂಗಳ್ ಇಂಗಿರುಕ್ಕುಂಪೋದೇ ನರಕಯಾತನೈಹಳೈ ನಶಿಪ್ಪಿಕ್ಕ ಸುಲಭಮಾನ ಮಾರ್ಗತ್ತೈ ಅರಿಯಮಾಟ್ಟೀರ್ ಹಳೇ? (ಉಂಗಳ್ ಸ್ವರೂಪತ್ತಿರ್ಕ್) ತಹುದಿಯಾನ (ಒಪ್ಪುಮಪ್ಪೈಯಾನ) ಉಪಾಯತ್ತೈ ಶೊಲ್ಲುಹಿರೇನ್. ಕೇಳುಂಗಳ್ :— ಇಬ್ಬವ ಕ್ಕಡಲೈ ತಾಂಡಿ ವಿಕ್ಕುಮವರುಂ ಮಿಹವುಂ ಉಯರ್ನ್ದವರುಂ ತೂಪ್ಪುಲ್ ಮಹಾ ಪುರುಷರುಮಾನ ಶ್ರೀ ದೇಶಿಕನ್. ಇವರ್ ತಿರುವಡಿಮಲರ್ ಹಳೈ ವಣಂಗುಂಗಳ್.

ಅರ್ಥ ;—ಇ-ಬುವಿ-ತನಿಲ್ = ಈ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ, (ಅಲ್ಪವೂ, ಅಸ್ಥಿರವೂ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ) ಪೊಯ್ = ಸುಳ್ಳಾಗಿ ತೋರುವ, ವಾೞ್ಹೈ = ಬಾಳಿಗೆ, ಪೊರುಂದಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ, ಪೂಣ್ಗಿನ್ರ = (ಆಸೆಪಟ್ಟು) ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ, ಪೂರಿಯರ್ ಹಾಳ್ = ನೀಚಮನುಜರೇ ! ಇರುಂದ್ = (ಇಲ್ಲಿ) ಇದ್ದುಕೊಂಡೇ, ನರಹಿ = ನರಕದ, ಇಡರ್ = ದುಃಖವನ್ನು, (ಯಾತನೆಯನ್ನು) ಕೆಡುಮಾತ್ತಲ್ = ತೊಡೆದು ಹಾಕಲು, (ಸುಲಭ ಮಾರ್ಗವನ್ನು) ಅರಿಹಿನ್ರಿಲೀರ್ = ತಿಳಿಯದೆ ಇರುವಿರಲ್ಲಾ ! (ನಿಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ) ಪೊರುಂದುಂ = ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವಂತಹ, ಪೊರುಳ್-ಒನ್ರು = ಉಪಾಯವೊಂದನ್ನು, (ಹೇಳುವೆನು) ಕೇಳೀರ್ = ಕೇಳಿರಿ, ಪೊಂಗುಂ = (ಬೇಡ ವೆಂದರೂ ಬಿಡದೆ) ಮೇಲೆಮೇಲೆ ಬರುವ ಇ-ಇಡರ್ = ಈ ದುಃಖವನ್ನು, ಕಡರ್ಕ್ಕುಂ = ದಾಟಲು, ತೂಪ್ಪುಲ್ = ತೂಪ್ಪಲಿನ, ಮಾ-ಪೂರುಡನ್ = ಮಹಾ ಪುರುಷರಾದ, (ದೇಶಿಕರ) ಪಾದಂ = ಪಾದಗಳಿಗೆ, ವಣಂಗುಮಿನ್ = ನಮಿಸಿರಿ, (ಆ ದುಃಖವು ಖಂಡಿತ) ವರುಂದಾದ್ = (ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ) ಬಾರದು.

अत्यल्पानित्यहीनायनगतिसुभरात्मोदराः ! भो ! नराः ! कौ
सुष्ठूपायं विमुक्तेः विषहनिरयतो नैव जानीथ यूयम् ।
युष्माकं तं ब्रुवेऽहं निशमयत भवाम्भोधिदुःखाप्तनुत्यै
तूप्पुल्जातस्य पादौ प्रणमत महतः पूरुषस्याशु भक्त्या ॥ ८ ॥

ಮೂ : ವಣಕ್ಕಮೊಡುಕ್ಕಂ ವೞಕ್ಕಮೊೞುಕ್ಕ ಇರಕ್ಕಂ ಶೇರುಂ,
ಇಣಕ್ಕಮುರಕ್ಕಂ ಇೞುಕ್ಕುಮೞುಕ್ಕು ಮಿಹಂದ್ ನಿರ್ಕ್ಕುಂ,
ಕುಣಕ್ಕುಲಮೋಂಗುಂ ಇರಾಮಾನುಶರ್‌ಗುಣಂಕೂರುಂ ತೂಪ್ಪುಲ್
ಅಣುಕ್ಕನೈಪ್ಪಿಳ್ಳೈತನ್ನೈ ಅರಣಾಹ ವಡೈಬವರ್ಕ್ಕೇ || ೯ ||

ಭಾವಾರ್ಥ :—ಎಣ್ಣಿರಂದ ನಲ್ಲಗುಣಂಗಳುಕ್ಕಮುದಕ್ಕಡಲಾನ ಎಂಬೆರುಮಾನಾರುಡೈಯ ಗುಣಗಣಂಗಳೈ ಕೊಂಡಾಡುಹಿರ ನಂ ತೂಪ್ಪುಲ್‌ಪಿಳ್ಳೈಯಾನ ಶ್ರೀದೇಶಿಕನ್ನೈಯೇ ಭಕ್ತಿಯುಡನ್‌ಶರಣಮಡೈಯುಮವರ್‌ಹಳುಕ್ಕುತ್ತಾನ್ ಪೆರಿಯೋರ್‌ಹಳಿಡತ್ತಿಲ್ ವಣಂಗುಹೈ, ಒಡಂಗಿರುಕ್ಕೈ, ವಿನಯಂ, ನಲ್ಲೊೞುಕ್ಕಂ, ನಲ್ಲ ಆಚಾರ ಸಂಪತ್ತು ದಯೈ ಮುದಲಿಯ ನಲ್ಲಗುಣಂಗಳ್ ತಾಮಾಹವೇ ವಂದ್ ನಿಲೈಪೆರುಂ, ಕೆಟ್ಟಜನತ್ತೋಡಿರುಪ್ಪು, ಪೆರುಮಯಕ್ಕಾನ ಅರಿವಿರಂದ ದುಕ್ಕಂ ಪಾಪಂಗಳ್, ಅಶುದ್ಧಿಹಳ್, ಮುದಲಿಯ ಕೆಡುದಲ್‌ಹಳ್ ಕಿಟ್ಟಶೇರಾದ್.

ಅರ್ಥ :—ಗುಣ = ಸದ್ಗುಣಗಳ, ಕುಲಂ = ಸಮೂಹವೇ, ಓಂಗುಂ = ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ, ಇರಾಮಾನುಶನ್ = ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜರಗುಣಂ = ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು, ಕೂರುಂ = ಕೀರ್ತನೆಮಾಡುವ, ತೂಪ್ಪುಲ್ = ತೂಪ್ಪುಲಿನ, ಅಣುಕ್ಕನೈ = ಸೂಕ್ಷ್ಮಾರ್ಥವೇದಿಯೂ, ಪಿಳ್ಳೈದನ್ನೈ = ಕುಮಾರನಾಗಿಯೂ ಆದ (ಖ್ಯಾತರಾದ ದೇಶಿಕರನ್ನೇ) ಅರಣ್-ಆಹ = ರಕ್ಷಕರನ್ನಾಗಿ, ಅಡೈಬವರ್ಕ್ಕೇ = ಆಶ್ರಯಿಸುವವರಿಗೇನೇ, ವಣಕ್ಕಂ = ನಮಿಸುವ ಸ್ವಭಾವವೂ, ಒಡುಕ್ಕಂ = ವಿಧೇಯತೆಯೂ, ವೞಕ್ಕಂ = ಸಂಪ್ರದಾಯಪಾಲನೆಯೂ, ಒೞುಕ್ಕಂ = ಸದಾಚಾರವೂ, ಇರಕ್ಕಂ = ಕರುಣೆಯೂ, ಶೇರುಂ = (ತಾವಾಗಿಯೇ) ಸೇರುವುವು, ಇಣಕ್ಕಂ = ದುಷ್ಟ. ಸಹ ಸಹವಾಸವೂ, ಉರಕ್ಕಂ = ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ನಿದ್ರೆಯೂ, ಇೞುಕ್ಕು = ಪಾಪವೂ, ಮೞುಕ್ಕು = ಅಶುಚಿಯೂ, ಮಿಹಂದ್‌ನಿರ್ಕ್ಕುಂ = ದೂರನಿಲ್ಲುವುವು, (ಹತ್ತಿರ ಸೇರವು), "ಕುಣಕ್ಕುಲಮೋಂಗುಂ" ಎಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜರಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ. ಅದನ್ನು ಫಲಶ್ರುತಿಯ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ" ಗುಣ = ಸದ್ಗುಣಗಳುಳ್ಳ, ಕುಲ = ವಂಶವು, ಓಂಗುಂ = ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಯುಕ್ತತಮವಾಗದಿರದು.

सिध्येयुः प्रश्रितत्वं मृदुशुभचरिताचारकारुण्यभावाः
नश्येयु र्नीचसङ्गोऽमति रघनिचयोऽशुद्धिभावश्च तेषां ।
श्रीमद्रामानुजस्य प्रगुणगुणनिधेः स्तावकं सद्गुणानां
श्रीतूप्पुल्सूरिवर्यं ह्यनितरशरणा येऽति भक्त्या प्रपन्नाः || ९ ||

ಮೂ : ಅಡೈಬವರ್ ತೀವಿನೈಮಾತ್ತಿಯರುಳ್‌ತರುಂ ತೂಪ್ಪುಲೈಯಾ,
ಇಡರ್‌ತರುಂ ಇಪ್ಪಿರವಿಕ್ಕಡಲ್‌ತನ್ನಿಲಮರ್‌ನ್ದ ವೆನ್ನೈ,
ಕಡೈಯರಪ್ಪಾಶಂಕಳ್ಱಿತ್ತಿ ನಿನ್‌ತಾಳಿಣೈಕ್ಕಾಣುಂ ವಣ್ಣಂ,
ಉಡೈಯವನೇ! ಅರುಳಾಯ್ ಉಣರ್‌ನ್ದಾರ್‌ತಂಗಳ್‌ಕರ್ಪಹಮೇ

ಭಾವಾರ್ಥ ;—ಅಡಿಯಾರ್‌ಹಳುಡೈಯ ಪಾಪಂಗಳೈ ನೀಕ್ಕಿವೈಪ್ಪವರುಂ' ಅರುಳಾಹಿಯ ಮಳೈಯ್ಯೈ ಪೊಳ್ಱಿಯವಿಪ್ಪವರುಂ, ತಂಪೆರುಮೈಯ್ಯೈ ಅರಿಬವರ್‌ಕ್ಕ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಮಾಯಿರುಪ್ಪವರುಂ, ನಮ್ಮಾಚಾರ್ಯರುಂ, ನಂಸ್ವಾಮಿಯುಮಾಯಿರುಪ್ಪವರುಮಾನ ತೂಪ್ಪುಲ್ ಪಿಳ್ಳೈಯಾನ ಶ್ರೀ ದೇಶಿಕನೇ! (ಸಂಸಾರಮಾಹಿಯ ತುನ್ಬಂತರುಂ) ಇಪ್ಪಿರವಿಯೆನ್ನುಂ ಪೆರುಂಕಡಲಿಲೇ ಅಮಿಳ್ನ್ದಿರುಕ್ಕುಂ ಅಡಿಯೇನೈ ಉಡನೇ ಉದ್ಧರಿತ್ತು, ಕಡತ್ತೇತ್ತಿವೈತ್ತು, ದೇವರೀರ್ ತಿರುವಡಿಮಲರ್‌ಹಳಿಲೇ ನಿಲೈಪೆತ್ತ ಸೇವೈಯ್ಯೈ ನಾದಿತ್ತರುಳವೇಣುಂ.

ಅರ್ಥ :—ಅಡೈಬವರ್ =(ತಮ್ಮನ್ನು) ಆಶ್ರಯಿಸುವವರ, ತೀ-ವಿನೈ = ಕಡುತರ ಪಾಪಗಳನ್ನು, ಮಾತ್ತಿ = ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ, ಅರುಳ್ = ದಯೆಯನ್ನು, ತರುಂ = ಬೀರುವ, ಉಣರ್‌ನ್ದಾರ್-ತಂಗಳ್ =(ನಿಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು) ಅನುಭವಿಸಿದವರಿಗೆ ಕರ್ಪಹಮೇ = ಕಲ್ಪತರುವಿನಂತೆ ಇರುವ, ತೂಪ್ಪುಲ್-ಅಯ್ಯಾ = ತೂಪ್ಪುಲ್ ಪಿಳ್ಳೈಯಾದ, ಉಡೈಯವನೇ =(ನಮ್ಮ) ಸ್ವಾಮಿಯೆ! ಇಡರ್ = ದುಃಖವನ್ನು, ತರುಂ = ಕೊಡುವ ಇ-ಪಿರವಿ-ಕಡಲ್ = ಈ ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ, ಅಮರ್‌ನ್ದ = ಮುಳುಗಿದ, (ಬಿದ್ದಿರುವ) ಎನ್ನೈ = ನನ್ನನ್ನು, ಕಡೈ-ಅರ- = ಕೊನೆಗಾಣದ, ಪಾಶಂ = ಬಂಧನದಿಂದ, ಕಳ್ಱಿತ್ತಿ = ಬಿಡಿಸಿ, ನಿನ್ = ನಿನ್ನ, ತಾಳ್-ಇಣೈ = ಅಡಿಗಳೆರಡನ್ನೂ, ಕಾಣುಂ = ಕಾಣುವ ವಣ್ಣಂ = ರೀತಿಯನ್ನು, ಅರುಳಾಯ್ =(ನನಗೆ) ಕರುಣಿಸೈ.

आत्मैकालम्बिरक्ष्याश्रितदुरघ मपोह्यानुकम्पाभिवर्षिन् !
तूप्पुल्स्वामिन् ! गुरो ! मे निजमहिमविदां कल्पभूजातकल्प ! ।
संसारावर्तदुःखाधिकजलधिनिमग्नस्य पाशान् मदीयान्
विच्छिद्याद्धा प्रदेहि त्वदुभयपदनिर्वर्णनस्थास्नुसेवाम् ॥ १० ॥

ಮೂ : ಕರ್ಪಗಮೇ ! ಯೆನ್ರ್ ಕಾಶಿನಿಯೋರ್ೈಕ್ಕದಿಕ್ಕ ಮಾಟ್ಟೇನ್,
ವೆರ್ಪಿಡೈಯೇ ನಿನ್ರ್ ವೆನ್ದವತ್ತೀಯಿಲುಮೇವ ಮಾಟ್ಟೇನ್,
ಪರ್ಪಲ್ ಕಲೈವಲ್ಲಪ್ಪಾವಲನೇ ! ಪತ್ತರೇತ್ತುಂ ತೂಪ್ಪುಲ್,
ಅರ್ಪುದನೇ ! ಅರುಳಾಯ್ ಅಡಿಯೇನುಕ್ಕರುಂಪೊರುಳೇ ॥೧೧॥

ಭಾವಾರ್ಥ :—ಸಮಸ್ತ ಕಲೈಹಳೈಯುಂ ಅರಿಂದವರುಂ, ನಲ್ಲ ಕವಿಮಣಿಯುಂ ತೂಪ್ಪುಲಿಲ್ ಅವತರಿತ್ತವರುಂ, ಬಕ್ತರಾಲ್ ಪುಹ್ೞಪ್ಪಡುಮವರುಂ, ಅದ್ಭುತ ಗುಣಚೇಷ್ಟಿತಂಗಳುಳ್ಳವರುಮಾನ ತೂಪ್ಪುಲ್‌ದೇಶಿಕನೇ! ದೇವರೀರ್ ಅಡಿಯನಾನ ಎನ್ನೈ ಅರುಳಿಟ್ಟ್ ಮುಕ್ತಿಯಡೈಯವೈಪ್ಪೀರ್, ಇವ್ವುಲಹಿಲುಳ್ಳ ಪಣಮುಳ್ಳ ವರ್‌ಹಳೈ "ಕಲ್ಪಕವೃಕ್ಷಮೇ !" ಎನ್ರ್ ಅಡಿಯೇನ್ ತುದಿಕ್ಕಮಾಟ್ಟೇನ್, ಮಲೈಯಿಲಿರುಂದ್ ಉಗ್ರಮಾಹ ತಪಸ್ಸೈ ಶೆಯ್ದ್ ಇದ್ದೇಹಂದಹಿಕ್ಕವಿಡಮಾಟ್ಟೇನ್.

ಅರ್ಥ :—ಪರ್ಪಲ್-ಕಲೈ-ವಲ್ಲ = ಬಹುವಿಧ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವರಾದ, ಪಾವಲನೇ = ಕವಿತೆಯನ್ನು ಬಲ್ಲವರೆ ! (ಮಹಾಕವಿಮಣಿಯೆ !) ಪತ್ತರ್ = ಭಕ್ತರಿಂದ, ಏತ್ತುಂ = ಕೊಂಡಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ, ತೂಪ್ಪುಲ್ = ತೂಪ್ಪುಲಿನ, ಅರ್ಪುದನೇ = ಆಶ್ಚರ್ಯಚೇಷ್ಟಿತರೆ ! (ದೇಶಿಕರೇ) ಅಡಿಯೇನುಕ್ಕ್ = (ನಿಮ್ಮ) ಸೇವಕನಾದ ನನಗೆ, ಅರುಂ-ಪೊರುಳ್ = ಮುಕ್ತಿಯ ಉಪಾಯವನ್ನು, ಅರುಳಾಯೇ = ಕರುಣಿಸಬೇಕೈ, ಕಾಶಿನಿಯೋರ್ೈ = (ಧನಿಕರಾದ) ಈ ಜನರನ್ನು, ಕರ್ಪಗಮೇ = "ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದಂತೆ ಇರುವ ದಾನಶೂರರೆ !" ಎನ್ರ್ = ಎಂದು, ಕದಿಕ್ಕ-ಮಾಟ್ಟೇನ್ = (ಸಂಬೋಧಿಸಿ) ರಕ್ಷಕರನ್ನಾಗಿ ಎಣಿಸೆನು, (ಪೊಗಳೆನು) ವೆರ್ಪ್-ಇಡೈಯೇ = ಪರ್ವತದಲ್ಲೇ, ನಿನ್ರ್ = ನಿಂತು, ವೆಂ-ತವ-ತೀಯಿಲುಂ = ತೀವ್ರವಾದತಪಸ್ಸೆಂಬ ಉರಿಯಲ್ಲಿ, ಏವ-ಮಾಟ್ಟೇನ್ = (ಸಿಕ್ಕಿ ನ್ಮೈದಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು) ಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡೆನು.

कल्पक्षोणीरुहेति क्षितिगतधनिकान् संस्तुयां नैव वाचा
शैलेऽत्युग्रं तपस्यन् तनु मिह न दहेयं कथंचित् कदापि ।
विज्ञाताशेषतन्त्राप्रतिमकविमणे ! भक्तबृन्दस्तुतश्री-
तूप्पुल्जाताद्भुत ! त्वं निरुपधिदयया मां च मुक्तं विधत्स्व ॥ ११ ॥

ಮೂ : ಪೊರುಳಾನದೊನ್ರುಮೆನ್ನಿಲ್ ಪೊರುಂದಾದದುವನ್ರಿಯನ್ದ್ರೋ,
ಮರುಳೇ ಮಿಹುತ್ತು ಮರೈಯವರ್ ನಲ್‌ವೞಿಮಾತ್ತಿನಿನ್ರೇನ್,
ತೆರುಳಾರ್ ಮಡ್ಡೈಮುಡಿತ್ತೇಶಿಕನೇ ! ಎಂಗಳ್‌ತೂಪ್ಪುಲ್‌ದೇವೇ!
ಅರುಳಾಯ್ ಇನಿಯೆನುಕ್ಕುನ್ನರುಳೇಯನ್ರಿ ಯಾರಿಲ್ಲೈಯೇ ||

ಭಾವಾರ್ಥ :—ಅರಿವುಕ್ಕು ಪಿರಪ್ಪಿಡಮಾಯ್, ವೇದಾಂತಂಗಳುಕ್ಕು ಆಚಾರ್ಯರಾಯ್, ನಮ್ಮೆಲ್ಲೈಯತ್ತ ಬಾಗ್ಯತ್ತಾಲ್ ತೂಪ್ಪುಲಿಲ್ ವಿಳಂಗಿ ನಿನ್ರ ಪೆರುಂದೈವಮೆ ! ಅಡಿಯೇನಿಡಂ ಶಿರಂದುಪಾಯಮೊನ್ರುಮಿಲ್ಲೈ, ಅತ್ತುಡನ್ ಅರಿವಿಲ್ಲಾತ್ತಾಲ್ ಶುಮ್ಮೈಯಿನಾಲ ವೈದಿಕರ್ ಹಳುಡೈಯ ಅನುಷ್ಠಾನತ್ತಿರ್ಕು ನೇರ್‌ಮಾರಾನ ಆಚಾರಂಗಳುಳ್ಳವನುಮಲ್ಲೇನ್, ಇನಿದೇವರೀರ್‌ಕೃಪೈ ತವಿರ ಮತ್ತೊರು ಉಪಾಯಮುಂ ಆಡಿಯೇನುಕ್ಕಿಲ್ಲೈ, ಇನ್ರರುಳವೇಬುಂ.

ಅರ್ಥ ;—ತೆರುಳ್ = ಶುದ್ಧವಾದ ಜ್ಞಾನದಿಂದ, ಆರ್ = ಪೂರ್ಣರಾದ. ಮರೈ = ವೇದಗಳಿಗೆ, ಮುಡಿ = ಶಿರಸ್ಸಿನಂತಿರುವ (ವೇದಾಂತಗಳಿಗೆ) ದೇಶಿಕನೇ = ಆಚಾರ್ಯರೇ ! ಎಂಗಳ್ = ನಮ್ಮ. ತೂಪ್ಪುಲ್ = ತೂಪ್ಪುಲಿನ, ದೇವೇ = ದೇವರೇ ಎನ್ನಿಲ್ = ನನ್ನಲ್ಲಿ, ಪೊರುಳ್-ಆನದ್ = ಉಪಾಯವಾದುದು, ಒನ್ರುಂ = ಯಾವುದೊಂದೂ, ಪೊರುಂದಾದ್ = ನೆಲೆಗೊಂಡಿಲ್ಲ, ಅದ್-ಅನ್ರಿ = ಅಷ್ಟೇಅಲ್ಲದೆ, ಮರುಳೇ = ಅಜ್ಞಾನವೇ, ಮಿಹುತ್ತು = ಮೇರೆಮೀರಿ, ಮರೈಯವರ್ = ವೈದಿಕರ, ನಲ್-ವೞಿ = ಒಳ್ಳೆಯ ಅನುಷ್ಠಾನವನ್ನು, ಮಾತ್ತಿ = (ಬಿಟ್ಟು) ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ, ನಿನ್ರೇನ್ = ನಿಂತೆನು, ಅಂದೋ = ಅಯ್ಯೊ. ಇನಿ = ಇನ್ನುಮೇಲೆ, ಎನ್ = ನಿನ್ನ, ಅರುಳೇ = ದಯೆಯೇ, ಅನ್ರಿ = ಹೊರತು, (ಮತ್ತೆ) ಯಾರ್-ಇಲ್ಲೈ = ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ, (ಆದುದರಿಂದ) ಅರುಳಾಯ್ = ಕೃಪೆತೋರಬೇಕು.

कोऽप्यग्र्यो नास्त्युपायो मयि तदपि विमोहाधिक श्चास्मि हन्त
श्रुत्युक्ताचारहीन स्तदितरदुरनुष्ठाननिष्ठोऽभवं भोः ।
विज्ञानोत्पत्तिभूमे ! श्रुतिशिखरगुरूत्तंस ! भाग्याधिकास्म-
त्तूप्पुल्देवेत ऊर्ध्वं न हि तव करुणायाः परो मे दयस्व ॥ १२ ॥

ಮೂ : ಆರಾಹವೆಣ್ಣುಮರುಂ ಕರುಮಂ ಞಾನಂ ಕಾದಲ್‌ಕೊಂಡು,
ವೇರಾಹನಿರ್ಕ್ಕುಂ ವಿರಹೆನಕ್ಕಿಲ್ಲೈ ವಿರತ್ತಿಯಿಲ್ಲೈ,
ತೇರಾದ್ ತಿಣ್ಮತಿಶೀರಾರ್‌ಕದಿಯಿಲುಂ ಶೆಂಪೊನ್ಮೇನಿ,
ಮಾರಾದ ತೂಪ್ಪುಲ್‌ಮಾಲೇ! ಮರವೇನಿನಿ ನಿನ್ಪದಮೇ ॥೧೩॥

ಭಾವಾರ್ಥ :—ಉರುಕ್ಕಿನಪೊನ್‌ಪೊನ್ರತಿರುಮೇನಿಯುಳ್ಳವರುಂ, ತೂಪ್ಪುಲ್ ಪಿಳ್ಳೈಯುಮಾನ ದೇಶಿಕನೆ! ಅಡಿಯೇನುಕ್ಕ್ ಕರ್ಮ - ಜ್ಞಾನ-ಭಕ್ತಿ ಯೋಗಂಗಳಿಲ್ ಒನ್ರಿಲುಂ ಶಕ್ತಿಯುಂ ವೈರಾಗ್ಯಮುಂ ಯಾದೊನ್ರುಮಿಲ್ಲೈ, ಶರಣಾಗತಿಯೆನ್ರುಮುಪಾಯತ್ತಿಲುಂ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಾಲ್ ವಿದಿಕ್ಕಪ್ಪಟ್ಟ ಮಹಾವಿಶ್ವಾಸ ಮುಂ ಅಡಿಯೇನಿಡಂ ಅಡಿಯೋಡಿಲ್ಲೈ, ಆಹ ಶರಣಾಗತಿಯುಂ ಎನಕ್ಕಿಲ್ಲೈಯಾ ಯಿತ್ತ್, ಆನಾಲುಂ ಇಪ್ಪೋದು ದೇವರೀರ್ ತಿರುವಡಿಮಲರ್‌ಹಳ್‌ತಾನ್ ಪ್ರಾಪ್ಯಮುಂ ಪ್ರಾಪಕಮುಂ ಎನ್ರಿರುಪ್ಪದೈ ಮರವೇನ್.

ಅರ್ಥ :—ಆರ್-ಆಹ = ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಉಪಾಯವಾಗಿ, ಎಣ್ಣುಂ = ವಿಧಿಸಿರುವ ಅರುಂ = ಮಾಡಲುಕಷ್ಟವಾದ, ಕರುಮಂ = ಕರ್ಮಯೋಗವನ್ನೂ, ಞಾನಂ = ಜ್ಞಾನಯೋಗವನ್ನೂ, ಕಾದಲ್ = ಭಕ್ತಿಯೋಗವನ್ನೂ, ಕೊಂಡು = ಆಚರಿಸಿ, ವೇರಾಹ = (ಕರ್ಮಠ, ಜ್ಞಾನಿ, ಪ್ರಪನ್ನ ಎಂದು) ಬೇರೆಯಾಗಿ, ನಿರ್ಕ್ಕುಂ = ನಿಲ್ಲುವ, ವಿರಹ್ = ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು, ಎನಕ್ಕು = ನನಗೆ, ಇಲ್ಲೈ = ಇಲ್ಲ, ವಿರತ್ತಿ = ವೈರಾಗ್ಯವೂ, ಇಲ್ಲೈ = ಇಲ್ಲ, ಶೀರ್-ಆರ್-ಗತಿಯಿಲುಂ = ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಭರಿತವಾದ ಶರಣಾಗತಿ ಯಲ್ಲಿಯೂ, ತಿಣ್-ಮತಿ = ದೃಢಬುದ್ಧಿಯು (ಮಹಾವಿಶ್ವಾಸವು), ತೇರಾದ್ = ಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲ, (ಆದರೂ) ಶೆಂ-ಪೊ಼-ಮೇನಿ = ಕರಗಿ ಕೆಂಪಾದ ಚಿನ್ನದಂತೆ ಇರುವ ಮೈಸಿರಿಯ, ಮಾರಾದ = ಒಂದೇಸಮನಿರುವ, ತೂಪ್ಪುಲ್-ಮಾಲೇ = ತೂಪ್ಪುಲಿನ ವ್ಯಾಮೋಹಕರಗುರುವರ್ಯರೆ! ಇನಿ = ಇನ್ನು, ನಿನ್-ಪದಂ = ನಿಮ್ಮಡಿಗಳನ್ನು, ಮರವೇನೇ = ಮರೆಯುವೆನೆ? (ನನಗೆ ಅವೇ ಅಲ್ಲವೆ ಪ್ರಾಪ್ಯವೂ ಪ್ರಾಪಕವೂ).

कर्मज्ञानाब्जभक्त्याचरण इह न मे शक्तिः आहो विरक्तिः
विश्वासो वा प्रगाढो न च विधिविहितो न्यासकृत्येऽपि वास्ते ।
तप्तस्वर्णाभमूर्ते ! प्रविलसदनघोदारकीर्ते ! सुतूप्पुल-
स्वामिन् ! त्वत्पादपाथोरुहयुग मधुना विस्मरेयं हि नैव ॥ १३ ॥

ಮೂ: ನಿನ್ಪದಂ ತನ್ನಿಲುಂ ನೇರೇ ಯೆನಕ್ಕಿಲ್ಲೈ ಅನ್ಪುಕಣ್ಡಾಯ್,
ನಿನ್ಪದ ಮೊನ್ರಿಯವನ್ಪರಿಲುಂ ನೇಶಮಿಲ್ಲೈಯನ್ದೋ,
ಎನ್ಪಡಿಕಂಡಿನಿಯೆನ್ಪಯನೇದಮಿಲ್ ತೂಪ್ಪುಲೆಂದಾಯ್,
ಉನ್ಪಡಿಯೇಯರುಳಾಲ್ ಉದವಾಯ್ ಎನಕ್ಕುನ್ನರುಳೇ ॥೧೪॥

ಭಾವಾರ್ಥ :—ದೋಷಮೆನ್ಪದಿನ್ ತೊಡುವುಂ ಪೆರಾದವರುಂ, ತೂಪ್ಪುಲಿಲ್ ತೋನ್ರಿನ ಸ್ವಾಮಿಯುಮಾನ ದೇಶಿಕನೇ! ದೇವರೀರ್ ತಿರುವಡಿಹಳಿಲ್ ಚಲಿಯಾದ ಭಕ್ತಿ ಅಡಿಯೇನುಕ್ಕ್ ಕಿಡ್ಡೈಯಾದ್, ದೇವರ್ ತಿರುವಡಿಯಡಿಯಾರಿಡಮುಂ ಅನ್ಬ್ ಶಿರಿದುಂ ಎನಕ್ಕಿಲ್ಲೈ, ಅಯ್ಯೋ! ಎನ್ನಿಪ್ಪಿದಸಿಲ್ಯೈಯ್ಯೈ ಸಿನ್ಯೈತ್ತ್ದಾಲ್ ಎನ್ನ ಪ್ರಯೋಜನಂ? ಆಹೈಯಾಲ್ ದೇವರೀರ್ ಗುಣತ್ತಿರ್ಕ್ ಒಪ್ಪುಮದಾಯುಂ, ಸಿರೈಂದದಾಯುಂ, ಯಾದೊರುತಡೈಯಿಲ್ಲಾದದುಮಾನ ಕೃಪೈಯ್ಯೈ ಅಡಿಯೇನಿಲ್ ಮಳ್ಳೈಯಾಹ ಪೊಳ್ಳಿಯವಿಕ್ಕವುಂ.

ಅರ್ಥ ;—ಏದಂ-ಇಲ್ = ದೋಷದ ಸೋಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲದ, ತೂಪ್ಪುಲ್ = ತೂಪ್ಪುಲಲ್ಲಿ, (ಅವತರಿಸಿದ) ಎಲ್-ತಾಯ್ = ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ನಿನ್ = ನಿಮ್ಮ, ಪದಂ-ತನ್ನಿಲ್ = ಅಡಿಗಳಲ್ಲಿ, ಅನ್ಬ್ = ಭಕ್ತಿಯು, ಎನಕ್ಕ್ = ನನಗೆ, ನೇರೇ-ಇಲ್ಲೈ = (ನಿಮ್ಮೆದುರಿನಲ್ಲೂ) ಉಂಟಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ, ಕಂಡಾಯ್ = ಕಂಡಿರಾ? (ಅಲ್ಲದೆ) ನಿನ್-ಪದಂ-ಒನ್ರಿಯ = ನಿಮ್ಮಡಿಗಳನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿದ, ಅನ್ಬರಿಲುಂ = ಭಕ್ತರಲ್ಲೂ, ನೇಶಂ-ಇಲ್ಲೈ = ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಲ್ಲ, ಅನ್ದೋ = ಅಯ್ಯೋ! ಇನಿ = ಇನ್ನು, (ಹೀಗಿರುವಾಗ) ಎನ್-ಪಡಿ = ನನ್ನ ರೀತಿಯನ್ನು, ಕಂಡ್ = ನೋಡಿ, ಎನ್-ಪಯನ್ = ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? (ಆದುದರಿಂದ) ಉನ್-ಪಡಿಯೇ = ನಿಮ್ಮ (ಗುಣಕ್ಕೆ) ಅನುಗುಣವಾಗಿಯೇ, ಅರುಳಾಲ್ = (ತಡೆಯಿಲ್ಲದ) ಕರುಣೆಯಿಂದ, ಎನಕ್ಕ್ = ನನಗೆ, ಉನ್-ಅರುಳೇ = ನಿಮ್ಮ ಕರುಣೆಯನ್ನೇ, ಉದವಾಯ್ = (ಬೀರಿ) ಕೈಬಿಡದೆ ಕಾಪಾಡಬೇಕು,

भक्ति स्साक्षात् त्वदग्रे मम पुनरचला न त्वदंघ्र्याश्रितेषु
प्रीति र्वा नैव जातेत्यथ यदि मनुषे भोः! फलं किं तत स्स्यात्।
दोषस्पृक्दूरतूप्पुल्युदितविभुमणे! पूर्णकारुण्यवर्षं
युष्मच्छीलानुरूपं गुरुवर! मयि संवर्ष हर्षात् जनिघ्नम् ॥ १४ ॥

ಮೂ : ಉನ್ನರುಳನ್ರಿ ಎನುಕ್ಕೊರು ನಲ್‌ತುಣ್ಯೆಯನ್ಮೈಯಿನಾಲ್,
ಎನ್ನಿರುವಲ್ವಿನ್ಯೆ ನೀಯೇವಿಲಕ್ಕಿ ಇದಂಕರುದಿ,
ಮನ್ನಿಯನಲ್ ತಿರುಮಂದಿರಮೋದುಂ ಪೊರುಳ್‌ನಿಲ್ಯೆಯೇ,
ಪೊನ್ನರುಳಾಲರುಳಾಯ್ ಪುಹಳ್‌ತೂಪ್ಪುಲ್‌ಕುಲವಿಳಕ್ಕೇ ! ||

ಭಾವಾರ್ಥ ;—ನಲ್ಲವರ್‌ಹಳಾಲ್ ತಿರುಳ್ ತಿರುಳಾಹ ಪುಹಳ್ಪಪ್ಪಡುವರುಂ, ತೂಪ್ಪುಲುಕ್ಕ್ ದೀಪಮುಮಾನ ದೇಶಿಕನೆ ! ದೇವರೀರಿಡಂ ವಿಳಂಗುಂ ಎಲ್ಲೈಯು ತ್ತರುಳ್ ತವಿರ ಮತ್ತೊರು ಶಿರಂದ ತುಣ್ಯೆ ಅಡಿಯೇನುಕ್ಕಿಲ್ಲೈ, ಆಹೈಯಾಲ್ ಎನ್ನನ್ಯೈಯ್ಯೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾನ ದೇವರೀರ್ ತಾನ್ ಅರಿಂದ್, ಪುಣ್ಯಪಾಪಂಗಳಿನ್ನಿನ್ರುಂ ವಿಡಪ್ಪಡುಂಬಡಿ ಅಡಿಯೇನ್ಯೆ ಶೆಯ್ಯವಿತ್ತ್, ತಿರುಮಂತ್ರತ್ತಿಲ್ ಕೂರಿನ ಮೂನ್ರು ನಿಲ್ಯೆಹಳ್ಯೆಯುಂ (ಸ್ವರೂಪ-ಉಪಾಯ-ಪುರುಷಾರ್ಥನಿಷ್ಯೆಹಳ್ಯೆ) ಇಪ್ಪೋದೇ ಅಡಿಯೇನುಕ್ಕರುಳವೇಣುಂ.

ಅರ್ಥ :—ಪುಹಳ್ = (ಸಜ್ಜನರಿಂದ) ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ತೂಪ್ಪುಲ್ = ತೂಪ್ಪುಲಿಗೆ, ಕುಲ-ವಿಳಕ್ಕೇ = ಕುಲದೀಪವಾಗಿ ಬೆಳಗುವ ದೇಶಿಕೋತ್ತಮರೇ ! ಉನ್ = ನಿಮ್ಮ, ಅರುಳ್-ಅನ್ರಿ = ದಯೆಯೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಎನಕ್ಕ್ = ನನಗೆ, ಒರು = ಬೇರೊಂದು, ನಲ್-ತುಣ್ಯೆ = ಒಳ್ಳೆಯ ಸಹಕಾರವು, ಯಿನ್ಮೈಯಿನಾಲ್ = ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ, ಎನ್ = ನನ್ನ, ಇರು-ವಲ್-ವಿನ್ಯೆ = ಎರಡು ಬಲಿಷ್ಠ ಪಾಪಗಳಿಂದ (ಪುಣ್ಯ ಮತ್ತು ಪಾಪಗಳೆಂಬ ಸ್ವರ್ಣ ಮತ್ತು ಲೋಹಮಯ ಕಟ್ಟುಗಳಿಂದ) ನೀಯೇ = ನೀವೇ, ವಿಲಕ್ಕಿ = ಬಿಡಿಸಿ, ಇದಂ = ಹಿತವನ್ನು, ಕರುದಿ = ಚಿಂತಿಸಿ, ಮನ್ನಿಯ = ನಿತ್ಯವಾದ, ನಲ್ = ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ, ತಿರು-ಮಂತಿರಂ = ಶ್ರೀಮದಷ್ಟಾಕ್ಷರವು, ಓದುಂ = ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ, ಪೊರುಳ್ = ಗೂಡಾರ್ಥಗಳ, ನಿಲ್ಯೆಯ್ಯೆ = ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು, ಪೊನ್ನರುಳಾಲ್ = ಅಪಾರ ಕರುಣೆಯಿಂದ, ಅರುಳಾಯ್ =(ನನಗೆ) ಕರುಣಿಸಬೇಕು, (ಮೂಲ ಮಂತ್ರದ ಸಾರಾರ್ಥವನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿ, ದ್ವಯಮಂತ್ರವನ್ನು ಸದಾ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾ, ಚರಮಶ್ಲೋಕದ ಭಾವಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು).

मान्यो नान्य स्सहायो निरुपधिकरुणाया स्तवास्ते ममातः
प्रौढे मेऽपास्य दुःखे हिततम मपि विज्ञाय भूय स्त्वमेव ।
श्रीमत्प्रेष्ठाष्टवर्णं मनु मनुपठितुं ताश्च निष्ठा वरिष्ठाः
स्वामिन् ! अद्य प्रदेया स्सदमिविनुततूप्पुल्कुलैकप्रदीप ! ॥ १५ ॥

ಮೂ : ವಿಳಕ್ಕಾಹಿ ವೇಂಗಡವೆರ್ಪ್ಪಿನಿಲ್ ವಾಳ್ರುಂ ವಿರೈಮಲರಾಳ್,
ವಳಕ್ಕಾದಲ್ ಹೊಂಡುರೈ ಮಾರ್ಪ್ಪ ತಿರತ್ತುಮುನದಡಿಯಾರ್,
ತುಳಕ್ಕಾದಲಿಲ್ಲವರ್ ತಂಗಳ್ ತಿರತ್ತಿಲುಂ ತೂಯ್ ಮೈಯೆಣ್ಣಿ,
ಕಳಕ್ಕಾದಲ್ ಶೆಯ್ಯುನಿಲೈಕಡಿಯಾಯ್ ತೂಪ್ಪುಲ್ ಕಾವಲನೇ ॥

ಭಾವಾರ್ಥ ;—ತೂಪ್ಪುಲುಕ್ಕು ಕಾವಲನಾನ ದೇಶಿಕನೇ ! ಗರುತ್ಮಾನಾಲೆ ನಿಲೈಪೆತ್ತ ತಿರುವೇಂಗಡವೆರ್ಪ್ಪಿನಿಲ್ ವಿಳಂಗುಂ ಮಣಿವಿಳಕ್ಕಾಯಿರುಪ್ಪವರುಂ, ಅೞಹಾಯುಂ ಮಣಮುತ್ತದುಮಾನ ಕಮಲಮಲರಿಲ್ ವಾೞುಂ ತಿರುವಾಲೆ ಅಣೈಕ್ಕಪ್ಪೆತ್ತ ಅಹನ್ರ ಮಾರ್ಪುಡೈಯವನುಮಾನ ಎಂಬೆರುಮಾನಿಡಮುಂ, ಮಯರ್ವ್ವರ ಮದಿನಲಮುಡೈಯ ದೇವರೀರಡಿಯಾರಿಡಮುಂ, ಮಿಹವುಂ ಮೇಲಾನ ಬಕ್ತಿ ಅಡಿಯೇನುಕ್ಕುಂಡಾಹವೇಣುಮೆನ್ರು ತಿರುವುಳ್ಳಂಪತ್ತಿ, ಅವರ್‌ಹಳ್ ತಿರತ್ತಿಲ್ ಕಪಟಮಾನ ಬಕ್ತಿ ಪಣ್ಣುಮದೈ ಪೋಕ್ಕಡಿತ್ತರುಳವೇಣುಂ.

ಅರ್ಥ :—ತೂಪ್ಪುಲ್-ಕಾವಲನೇ = ತೂಪ್ಪುಲಿನ ಸ್ವಾಮಿಯೆ ! ವೇಂಗಡ-ವೆರ್ಪಿನಿಲ್ = ವೇಂಕಟಾಚಲದಲ್ಲಿ, ವಿಳಕ್ಕಾಹಿ = ದೀಪವಾಗಿ, ವಾೞುಂ = ಇರುತ್ತಿರುವ, ವಿರೈ-ಮಲರ್‌ಆಳ್ = ಸೌಂದರ್ಯವೂ, ಪರಿಮಳವೂ ತುಂಬಿದ ತಾವರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯು, ವಳ-ಕಾದಲ್ = ಆಲಿಂಗನವನ್ನು, ಕೊಂಡು = ಪಡೆದು, ಉರೈ = ವಿಶಾಲವಾದ, ಮಾರ್ಪ್ಪ = ವಕ್ಷಸ್ಥಳವುಳ್ಳ (ಶ್ರೀನಿವಾಸನ) ತಿರುತ್ತಂ = ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲೂ, ತುಳ-ಕಾದಲ್-ಇಲ್ಲವರ್-ತಂಗಳ್ = ಚಂಚಲಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಇರುವ, ಉನದ್-ಅಡಿಯಾರ್ = ನಿಮ್ಮ ಸೇವಕರ, ತಿರತ್ತಿಲುಂ = ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲೂ, ತೂಯ್‌ಮೈ = ಶುದ್ಧವಾದ ಭಕ್ತಿಯು (ಉಂಟಾಗುವಂತೆ) ಎಣ್ಣಿ = ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ಕಳ = ಕಪಟದ, ಕಾದಲ್ = ಭಕ್ತಿಯನ್ನು, ಶೆಯ್ಯುಂ = ಮಾಡುವ, ನಿಲೈ = ರೀತಿಯನ್ನು, ಕಡಿಯಾಯ್ = ನಿವಾರಿಸಿ, ಕಾಪಾಡಬೇಕು.

विख्याते वेङ्कटाद्रावनुकलविलसद्दिव्यदीपेऽखिलापे
पद्मावासातिरम्यप्रसरसुरभितश्रीसमाश्लिष्टहृत्के ।
युष्मद्भक्तेषु शुद्धाधिकमतिषु परां मे च संकल्प्य भक्तिं
तादृक्षेषु त्व मेता मपनुद कपटां पाहि तूप्पुल्सुरक्षिन् ! ॥ १६ ॥

ಮೂ: ಕಾವಲನ್ ಎಂಗಳ್ ಕಿಡಾಂಬಿಕ್ಕುಲಪತಿ ಅಪ್ಪುಳಾರ್‌ತಂ,
ತೇಮಲರ್ ಶೇವಡಿಶೇರ್‌ನ್ದು ಪಣಿಂದವರ್‌ತಮ್ಮರುಳಾಲ್,
ನಾವಲರುಂ ತೆನ್‌ವಡಮೊೞಿನಲ್‌ಪೊರುಳ್‌ಪೆತ್ತನಂಬಿ,
ಕಾವಲತ್ತೂಪ್ಪುಲ್‌ಕುಲತ್ತರಶೇ! ಎಮ್ಮೈಕ್ಕಾತ್ತರುಳೇ ॥೧೭॥

ಭಾವಾರ್ಥ :—ನಮ್ಮೈ ರಕ್ಷಿಪ್ಪವರುಂ, ಕಿಡಾಂಬಿಕುಲತ್ತಿರ್‌ಕ್ಕುತ್ತಲೈವರಾನ ಅಪ್ಪುಳಾರೆನ್ರುಂ ಆತ್ರೇಯ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರುಡೈಯ ತೇನ್ನಿರೈಂದ ತಿರುವಡಿಮಲರ್‌ಹಳೈ ಅಡೈಂದ್ ಅವೈಯೇ ಎಪ್ಪೋದುಂ ಪಣಿಂದ್, ಅಮ್ಮಹಾನಿನ್ ಅನ್ಬುನಿರೈಂದ ಕಟಾಕ್ಷ ವರ್ಷಂಗಳಾಲ್ ವಿಳಂಗಿ, ಉಭಯ ವೇದಾಂತ ಕರುತ್ತುಡೈಯ ಅಣ್ಣಲೆ! ನಿರೈಂದವರೆ! ಸರ್ವರಕ್ಷಕರೆ! ತೂಪ್ಪುಲೆಂದಾಯ್! ಎಮ್ಮೈ ಎಪ್ಪೋದುಂ ಕಾತ್ತರುಳವೇಣುಂ.

(ವಿ.ಸೂ.—ಇಕ್ಕುಲತ್ತಾರ್ ರೊಂಬವುಮಾಚಾರಶೀಲರಾಹೈಯಾಲ್ ಜಲಪೂರ್ಣಕುಂಭಂಗಳೈ ಎಪ್ಪೋದುಂ ಧರಿತ್ತು ಇರುಂದದಾಹವುಂ, ಅತ್ತಾಲೆಯೇ ಸಕಲದೋಷನಿವಾರಣಂ ಶೆಯ್ದುಕೊಂಡಿರುಂದದಾಹವುಂ, ಆಹೈಯಾಲೆಯೇ ಇಕ್ಕುಲಂ ಘಟಾಂಬು= (ಗಡಾಂಬು = ಕಡಾಂಬಿ = ಅಪ್ಪುಳಾರ್ = ಜಲಮುಳ್ಳವರ್) ಎನ್ರು ಪೆಯರ್‌ಪೆತ್ತು ಕಡಾಂಬಿಕುಲಮೆನ್ರು ವೞಂಗುಹಿರದಾಯ್ ಅರಿಂದ ಪೆರಿಯವರ್ ಕೂರಿಟ್ಟನರ್.

ಅರ್ಥ :—ಎಂಗಳ್ = ನಮ್ಮನ್ನು, ಕಾವಲನ್ = ರಕ್ಷಿಸುವವರೂ, ಕಿಡಾಂಬಿ-ಕುಲ-ಪತಿ = "ಕಡಾಂಬಿ" ಎಂಬ ಖ್ಯಾತ ವಂಶಕ್ಕೆ ಪತಿಯೆನಿಸಿದ, ಅಪ್ಪುಳಾರ್-ತಂ = ಅಪ್ಪುಳಾರವರ, (ಆತ್ರೇಯ ರಾಮಾನುಜರು, ವಾದಿಹಂಸಾಂಬುದಾಚಾರ್ಯರು ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದವರ) ತೇ-ಮಲರ್-ಶೇವಡಿ = ಜೇನುಸುರಿವ, ಸುಂದರವಾದ, ಅಡಿದಾವರೆಗಳನ್ನು, ಶೇರ್‌ನ್ದು = ಆಶ್ರಯಿಸಿ, (ಅನವರತವೂ) ಪಣಿಂದ್ ಸ್ತುತಿಸಿ ವಂದಿಸುತ್ತಾ, ಅವರ್-ತಂ = ಅಂತಹ ಮಹಾಮಹಿಮರ, ಅರುಳಾಲ್ = ಕೃಪಾವಿಶೇಷದಿಂದ, (ಅವರ) ನಾ-ಅಲರುಂ = ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದ, ತೆನ್ + ವಡ-ಮೊೞಿ = ತಮಿಳು-ಸಂಸ್ಕೃತವಾಣಿಯ (ಉಭಯವೇದಾಂತದ) ನಲ್-ಪೊರುಳ್ = ಉತ್ತಮವಾದ ವಿಶೇಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು, ಪೆತ್ತ = ಪಡೆದ, ನಂಬಿ = ಸ್ವಾಮಿಯೆ! ಪೂರ್ಣನೆ! ಕಾವಲ = ರಕ್ಷಕವಾದ, ತೂಪ್ಪುಲ್-ಕುಲತ್ತು-ಅರಶೇ = ತೂಪ್ಪುಲ್ ವಂಶಕ್ಕೆ ಅರಸನಾದ ದೇಶಿಕೋತ್ತಮನೆ! ಎಮ್ಮೈ = ನಮ್ಮನ್ನು, ಕಾತ್ತು = ರಕ್ಷಿಸಿ, ಅರುಳ್ = ಕರುಣಿಸಬೇಕು.

अस्मत्संरक्षकश्रीघटजलकुलपत्यार्यरामानुजस्य
स्यन्दन्माध्वीकरक्ताम्बुजचरणयुगं प्रेत्य नित्यं प्रणम्य ।
तद्धर्षेक्षाभिवर्षश्रुतिशिखरयुगोल्लासिसारार्थवर्षिन् !
भोः ! पूर्ण ! त्राण ! तूप्पुल्कुलमहितपते ! संततं पालयाऽस्मान् ॥१७॥

ಮೂ : ಅರುಳ್‌ತರುಂ ಆರಣದೇಶಿಕನೇ ! ಎಂಗಳ್ ತೂಪ್ಪುಲ್‌ದೇವೇ !
ವರುಕವಿತಾರ್ಕಿಕಶಿಂಗಮೇ ! ವಾದಿಯರ್ ವಾಳ್ವರುತ್ತಾಯ್,
ಇರುಕೈಯುಂಕೂಪ್ಪಿ ಉರೈಕ್ಕುಂ ಇವ್ವಿಣ್ಣಪ್ಪಂ ಒನ್ರುಕೇಳಾಯ್,
ಉರುವವೆನುಕ್ಕರುಳಾಯ್ ಎಣ್ಣುಮುಳ್ಳಂ ಉನ್‌ತೊಂಡರೈಯೇ॥

ಭಾವಾರ್ಥ :—ಅರುಳ್ ಮಳ್ಳೈಪೊಳ್ಳಿಯುಂ ವೇದಾಂತಂಗಳುಕ್ಕು ಆಚಾರ್ಯರೆ! ನಮುಕ್ಕುಂ ವಿಳಂಗುಂ ತೂಪ್ಪುಲುಕ್ಕುಂ ಕುಲಪೆರುಮಾನೆ ! ಕವಿಹಳುಕ್ಕುಂ ತಾರ್ಕಿಕರುಕ್ಕುಂ ಶಿಂಗಂಪೋಲ್ ಶಿರಂದೊಳಿಯುಮವರೆ ! ಕೈಹಳಿರಂಡೈಯುಂ ಕೂಪ್ಪಿ ಉರೈಕ್ಕುಂ ಓರ್ ಇವ್ವಿಣ್ಣಪ್ಪತ್ತೈ ತಿರುಚ್ಚೆವಿಶಾತ್ತಿಯರುಳೀರ್. ಅದೆನ್ನೆನಿಲ್, ದೇವರೀರಡಿಯಾರ್ ತಿರತ್ತಿಲೇಯೇ ಅಡಿಯೇನುಡೈಯ ನೆಂಜಾನದ್ ಈಡುಪಡುಂಬಡಿ ಕೃಪೈಶೆಯ್ಯವೇಣುಂ.

ಅರ್ಥ ;—ಅರುಳ್ = ದಯೆಯನ್ನು, ತರುಂ = (ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ) ಸುರಿಸುವ ಆರಣದೇಶಿಕನೇ = ವೇದಾಂತಾಚಾರ್ಯರೇ ! ಎಂಗಳ್ = ನಮ್ಮ, ತೂಪ್ಪುಲ್ = ತೂಪ್ಪುಲಿನ, ದೇವೇ = ದೇವರೇ ! ವರು = ಬರುವ, ಕವಿ = ಕವಿಗಳಿಗೂ, ತಾರ್ಕಿಕ = ವಾದಿಗಳಿಗೂ, ಶಿಂಗಮೇ = ಸಿಂಹವಾಗಿರುವವರೇ ! ವಾದಿಯರ್ = ದುರ್ವಾದಿಗಳ, ವಾಳ್ವ್ = ಬಾಳನ್ನು, ಅರುತ್ತಾಯ್ = ನಿರ್ಮೂಲಗೊಳಿಸಿದಿರಲ್ಲವೇ ! ಇರು-ಕೈಯುಂ = ಕೈಗಳೆರಡನ್ನೂ, ಕೂಪ್ಪಿ = ಜೋಡಿಸಿ, ಉರೈಕ್ಕುಂ = ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ, ಇ-ವಿಣ್ಣಪ್ಪಂ-ಒನ್ರು = (ನನ್ನ) ಈ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯೊಂದನ್ನು, ಕೇಳಾಯ್ = (ದಯವಿಟ್ಟು) ಆಲಿಸಬೇಕು. (ಏನೆಂದರೆ) ಉನ್ = ನಿಮ್ಮ, ತೊಂಡರೈ = ಅಡಿದಾವರೆಯ ಸೇವಕರನ್ನು, ಎಣ್ಣುಂ = (ಸದಾ) ಚಿಂತಿಸುವ, ಉಳ್ಳಂ = ಅಂತರಂಗವಾದ, ಉರುವ್ = ಸಂಬಂಧವನ್ನು, ಎನಕ್ಕು = ನನಗೆ, ಅರುಳಾಯ್ = ಕರುಣಿಸಬೇಕು.

कारुण्यासारवर्षिन् ! श्रुतिशिखरगुरो ! पूत तूप्पुल्प्रभो ! नः
कव्यग्रचाहंयुतर्कप्रविदुरमदहृत्केसरिन् ! वादिमर्दिन् ! ।
मूर्ध्न्याधायांजलिं मे निशमय वदतोऽमुं हि विज्ञापनां भोः
युष्मद्भक्तैकसक्तं मम कुरु कृपया चित्त मश्रांत मत्र ॥ १८ ॥

ಮೂ : **ತೊಂಡರುಹಕ್ಕುಂ ತುಣೈಯಡಿವಾೞಿ ನಿನ್ ತೂಮುರುವಲ್,**
ಕೊಂಡಮುಹಂ ವಾೞಿ ವಾೞಿವಿಯಾಕ್ಕಿಯಾಮುದ್ದಿರಕ್ಕೈ,
ವಣ್ ತಿರುನಾಮುಂವಾೞಿ ಮಣಿವಡಮುಪ್ಪುರಿನೂಲ್,
ಕೊಂಡ ಶೀರ್ ತೂಪ್ಪುಲ್ಕುಲಮಣಿಯೇ ! ವಾೞಿನಿನ್ವಡಿವೇ ॥

ಭಾವಾರ್ಥ :—ಅೞಹಾನ ತುೞಾಯ್‌ಮಾಲೈ, ತಾಮರೈ ಮಣಿಮಾಲೈ, ಪೂಣಲ್‌ಹಳ್, ಮುದಲಿಯವೈಹಳಾಲ್ ವಿಳಂಗುಂ ತೂಪ್ಪುಲ್ ಕುಲಮಣಿಯಾನ ದೇಶಿಕನೇ ! ತೊಂಡರ್‌ಹಳ್ ವಿರುಂಬುಂ ದೇವರೀರ್ ತಿರುವಡಿಹಳ್ ವಾೞ್‌ಹ, ಪರಿಶುದ್ಧಮಾನ ಪುನ್ಮುರುವಲಾಲ್ ಒಳಿಯುಂ ತಿರುಮುಹಮಂಡಲಂ ವಾೞ್‌ಹ, ವ್ಯಾಖ್ಯಾಮುದ್ರಿಕೈಯುಡನ್ ಕೂಡಿನ ತಿರುಕ್ಕೈವಾೞ್‌ಹ, ವಿಳಂಗುಂ ವೆಳುತ್ತ ತಿರುಮಣ್‌ಕಾಪ್ಪು ವಾೞ್‌ಹ, ದಿವ್ಯಮಂಗಳಮಾನ ದೇವರೀರ್ ವಡಿವ್‌ವಾೞ್‌ನ್ದಿಡುಹವೇಣುಂ,

ಅರ್ಥ :—ಶೀರ್ = ಕಲ್ಯಾಣಗುಣ ಸಂಪತ್ಸಮೃದ್ಧವಾದ, ತೂಪ್ಪುಲ್-ಕುಲ-ಮಣಿಯೆ = ತೂಪ್ಪುಲ್ ಕುಲದ ರತ್ನವಾದ ಆಚಾರ್ಯವರ್ಯರೇ ! (ನಿಮ್ಮ) ತೊಂಡರ್ = ಭಕ್ತರು, ಉಹಕ್ಕುಂ = (ಆಶ್ರಯಿಸಿ) ಅತ್ಯಾನಂದಪಡುವ, ತುಣೈ-ಅಡಿ = ಎರಡಡಿಗಳೂ, ವಾೞಿ = (ಬಲುಗಾಲ) ಬಾಳಲಿ, ನಿನ್ = ನಿಮ್ಮ, ತೂ-ಮುರುವಲ್-ಕೊಂಡ = ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ, ಮಂದಹಾಸತಾಳಿದ, ಮುಹಂ = ಮುಖವು, ವಾೞಿ = ಬಾಳಿ ಬೆಳಗಲಿ. ವ್ಯಾಕ್ಕಿಯಾ-ಮುದ್ದಿರಕ್ಕೈ = ಉಪದೇಶಮಾಡುವ ಗುರುತಿನಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಕೈಯು, ವಾೞಿ = ಬಾಳಿ (ನಮ್ಮನ್ನು) ಉಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸಲಿ. ವಣ್-ತಿರು-ನಾಮಂ = (ಧರಿಸಿದ) ಅಚ್ಚ ಬಿಳುಪಿನ ನಾಮಗಳು, ವಾೞಿ = ಬೆಳಗಲಿ. ಮಣಿ-ವಡ = ಪದ್ಮಾಕ್ಷ-ತುಲಸೀಮಣಿಗಳ ಸರಗಳನ್ನೂ, ಮುಪ್ಪುರಿನೂಲ್ = ದಿವ್ಯ ಯಜ್ಞೋಪವೀತಗಳನ್ನೂ, ಕೊಂಡ = ಧರಿಸಿದ, ನಿನ್ = ನಿನ್ನ, ವಡಿವ್ = ದಿವ್ಯ ಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹವು, ವಾೞಿ = ಬಾಳಿ ಬೆಳಗಲಿ. (ಪಲ್ಲಾಂಡ್ ಪಾಡಿದಂತೆ ಮಂಗಳಾಶಾಸನ.)

भक्तात्यन्तेप्सिते त्वत्पद इह जयतां स्मेरवक्त्रं च शुद्धं
व्याख्यामुद्राकर स्ते जयतु विजयतां शुभ्रमुत्पुण्ड्रलक्ष्मीः ।
दीव्यत्पद्माक्षमालात्रिगुणितमहिमब्रह्मसूत्रप्रकाशा
मूर्तिर्जेजीयतां ते निरवधिसमयं तूप्पुलुत्पन्नरत्न ! ॥ १९ ॥

ಮೂ : ವಡಿವಳ್ಹಹಾರ್ನ್ದ ವಣ್ತೂಪ್ಪುಲ್ ವಳ್ಳಲ್ಮೆ ಮಲರಡಿಮೇಲ್
ಅಡಿಯವರೋದವನ್ದಾದಿ ಇರುಪದಮಾಯ್ನ್ದುರೈತ್ತೇನ್,
ತಿಡಮುಡನೀದ್ದೈ ದಿನಂದೋರು ಮಾದರಿತ್ತೋದು ಮನ್ಬರ್,
ಮುಡಿಯಿಡ್ವೈ ನೇರ್ಪಡುಂ ತೂಪ್ಪುಲಮ್ಮಾನ್ ಪದಮಾಮಲರೇ ॥

ಭಾವಾರ್ಥ :—ಒಳಿ ವೆತ್ತವಯವಂಗಳೋಡು ವಿಳಂಗುಂ, ತೂಪ್ಪುಲಿಲ್‌ವಂದ ವದರಿತ್ತ, ವಣ್ಮೈಮಿಕ್ಕ ನಿಗಮಾಂತ ಮಹಾದೇಶಿಕನ್ ಮೇನ್ಮೈ ಮಿಕ್ಕ ತಿರುವಡಿ ಮಲರ್‌ಹಳೈಪ್ಪತ್ತಿಯ ಇವ್ವಿರುಪದ್ ಪಾಶುರಂಗಳೈಯುಂ ಅನ್ಬೋಡು ಅಡಿಯಾರ್ ಓದುವುದರ್ಕ್ಕಾಹವೇ ಉರೈತ್ತೇನ್. ಇದ್ವೈ ದಿನಂತೋರುಂ ಆದರವೋಡು ಪಾಡುಮವರ್‌ಹಳ್ ಮುಡಿಮೇಲ್ ತೂಪ್ಪುಲ್‌ಪಿಳ್ಳೈಯಿನ್ ತಿರುವಡಿಮಲರ್‌ಹಳ್ ಎಪ್ಪೋದುಂ ವಿಳಂಗಾಗಿರ್‍ಕ್ಕುಂ.

ಅರ್ಥ :—ವಡಿವ್ = ದಿವ್ಯದೇಹದ, (ಪ್ರತಿಯೊಂದವಯವದ) ಅಳ್ಹಹ್ = ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ, ಆರ್ನ್ದ = ಪರಿಪೂರ್ಣರಾದ, ವಣ್ = ಕೀರ್ತಿ ಮೂರ್ತಿಗಳಾದ, ತೂಪ್ಪುಲ್-ವಳ್ಳಲ್ = ತೂಪ್ಪುಲಿನ ಆಚಾರ್ಯವರೇಣ್ಯರಾದ ನಿಗಮಾಂತ ಮಹಾದೇಶಿಕರ, ಮೆ = ಕೋಮಲವಾದ, ಮಲರ್-ಅಡಿ-ಮೇಲ್ = ಪಾದಾರವಿಂದಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ, ಅಡಿಯವರ್ = (ದೇಶಿಕರ) ಭಕ್ತರು, ಓದ = ಕೀರ್ತನೆಮಾಡಲು, ಅನ್ದಾದಿ = ಒಂದು ಪದ್ಯದ ಕೊನೆಯ ಪದವು ಆದರ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯದ ಮೊದಲನೆ ಪದವಾಗಿ ಬರುವ, ಇರು-ಪದಂ-ಆಯ್ನ್ದ = ಇಪ್ಪತ್ತು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಉರೈತ್ತೇನ್ = ಹೇಳಿರುವೆನು. ಈದ್ವೈ = ಈ ಪದ್ಯಮಾಲಿಕೆಯನ್ನು, ದಿನಂ-ತೋರುಂ = ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ, ತಿಡಂ-ಉಡನ್ = ದೃಢವಾಗಿ (ಬಿಡದೆ), ಆದರಿತ್ತು = ಆದರದಿಂದ, ಓದುಂ = ಪಠಿಸುವ, ಅನ್ಬರ್ = ಭಕ್ತರ, ಮುಡಿ-ಇಡ್ವೈ = ತಲೆಯ, ಮೇಲೆ, ತೂಪ್ಪುಲ್-ಅಮ್ಮಾನ್ = ತೂಪ್ಪು ಸಲಾನ್ವಮಿಯಾದ ದೇಶಿಕೇಂದ್ರರು ಪದ-ಮಾ-ಮಲರ್ = ಅಡಿದಾವರೆಗಳು (ಅಲಂಕಾರವಾಗಿ) ನೇರ್-ಪಡುಂ = (ತಾವಾಗಿಯೇ) ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಬೆಳಗುವುವು.

शोभाभोगाङ्गतूप्पुल्प्रभवगुरुवदान्यातिमृद्वङ्घ्रिपद्मे
प्रोद्दातुं संश्रितानां सुखकर मनवं विंशतिं चान्तिमादिम् ।
भक्त्यैतां ये प्रहृष्टा स्सुदृढ मनुदिनं सादरं कीर्तयन्ते
तेषां पूतोत्तमांगे विलसत इह तूप्पुल्गुरोः पादपद्मे ॥ २० ॥

श्रीमद्वेदान्तसूरिप्रगुणसुमहिता द्राविडोक्तौ सुगाधाः
चक्रे भक्त्या तदीयात्मजवरवरद स्सङ्गमौ सूरिवर्यः ।
श्रीमद्वेदान्तरामानुजगुरुचरणासेविगोपालसूरिः
श्लोकीकृत्याखिलास्ता व्यवृणुत सुखबोधाय भाषाद्वयेन ॥

व्याकृतिसाहितिमतिमति गोपालार्यें प्रवर्ष्य सूरिकृपां ।
तेनाकारयदनघां विवृतिं स्वप्रीतये स गुरुवर्यः ॥

विजयतां कवितार्किककेसरी ।
विजयतां वरदार्यसरस्वती ॥
विजयता मिह शार्वरिवत्सरो- ।
दितगुरूक्तिविकासनचातुरी ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥